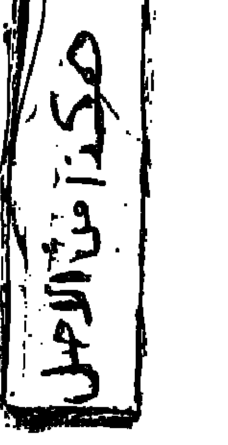

סיכומים שונים
מאליפות
דניאל בריאלובסקי:
כנראה לא חוזר
פוסטר טניס:
פאט ומארטינה
נ.ב.א.: החגיגה
הבאה – הדראפט
שיחות עם רוזין:
הנבחרת זה לא מכבי
חדש!
אלדין
קפה טורקי
עלית
למה קפה אלדין 100% טרי?
כי קפה אלדין ארוז באריזת ואקום
השומרת על טריות הקפה בעת פתיחתו,
כפי שהיה בעת אריזתו.
להשיג גם באריזות 500 גרם.
עלית
קפה אלדין 100% טורקי. 100% טרי.

צבי קופמן (פרנקפורט)

בכבישי גרמניה ובמסילות הברזל שלה, נעים מאיצטדיון לאיצטדיון וממשחק למשחק, כמה מאמני כדורגל ישראלים. כמו באליפויות אירופה ובגביעי העולם הקודמים, הם ממריאים מלוד – לא רבים, וחבל – כדי ליהנות, לשטוף עיניים ולמלא מצברים, מכדורגל של העולם האחר. וכמובן, כך יאמרו, כדי ללמוד ולחזור הביתה נהנים ומרוצים.

אני לוקח הימור, בנסיון לחדור לראשיהם, עוד לפני משחקי ההכרעה, שה"קורס" ברמה עולמית שעברו־עוברים כאן בגרמניה, לימד אותם ואותנו, שאין הרבה חדש, אם בכלל, בכדורגל. הטוב נשאר טוב, גם הרע, גם המיושן. למדו מה שכבר ידעו, איך וממי נוצרים הנבחרות והשחקנים הטובים.

לעטו, מה שידוע בכל העולם, אולי לא בישראל – שהכדורגל הוא רציני מדי, מקצוע ממש, מכדי להשליך ציפיות גדולות מדי על שחקנים לא רציניים.

המורים הטובים ביותר

יחזרו הביתה ויספרו וילמדו את חניכיהם, כי החידוש הישן ביותר – אם כבר קשה להגיע לשלמות טכנית – הוא חשיבותה הגוברת והולכת של ההגנה, יותר מההתקפה, אלא אם כן זו בדרגה גבוהה.

המורים הטובים ביותר, הפרופסורים, הם הגרמנים והאיטלקים. טלו את שתי ההגנות הטובות

מאבק על הכדור בין אולג פרוטאסוב הסובייטי (מימין) והאנגלי דייב ווטסון. שוב הוכח כמה שההגנה חשובה (צילום רדיו בצבע של אפ.)

זיעה חוסכת בזיונות

שליח "מעריב" מנסה להציע סיכום מקצועי ראשון מאליפות אירופה 88' בכדורגל ■ שוב למדנו את חשיבותה של ההגנה – זה המסר העיקרי ■ הגרמנים והאיטלקים הם המומחים לכך ■ יש להחדיר בכדורגלני ישראל את המשמעת הטקטית והכושר הגופני האתלטי – כי על זה בנוי הכדורגל המודרני

הללו, מאז ומתמיד, ואפשר למצוא בנקל את ההבדל החריף בינן לבין משחק הגנה אפסי של האנגלים. ואותה הגדרה שלילית לחוסר הרצינות, הכמעט תובבנית של דנמרק. כאן בגרמניה, כמו בצרפת 84' ובמכסיקו 86'. הגנה טובה וממושמעת לא היתה מביישת את אנגליה ולא היתה פוגעת בסיכויי דנמרק הכשרונית.

עוד לפני שהוברר מה תעשה גרמניה בחצי־הגמר, צריך לדעת שרק סופר־סטארים, כמו הברזילים וההולנדים בשעתם, וגם המארדונה של ארגנטינה, יכולים "לבלוע" הגנות חלשות יחסית שלהן, ולא להיכשל.

הדברים נכתבים לפני הקרב הגדול בין גרמניה להולנד, בחצי הגמר. הכל שלא בגמר. לא נדבר על הצפוי בו. אבל כבר נערכים ניתוחים מעניינים בקרב רבים בגרמניה, איך עלולה/עשויה היתה להסתיים התנגשות בין הולנד – שעיקר כוחה בקישור (של חוליט, האיום והכשרוני) ובזינוק הנחשוני של מארקו וארבאסטן לעמדות תהילה – לבין הנבחרת הגרמנית, שהיתה תמיד הממושמעת ביותר, ביחוד בהגנה. ועתה גם הוכיחה הרבה ניצוצות של כדורגל מאלתר.

משהו דומה בהתחדשותה של איטליה, נשענת כתמיד על ההגנה, והפעם עדיין לא בוקשה, עם שגרירים מוכשרים בקישור ובהתקפה. לעומת יותר מדי ספונטאניות, גובלת בחוסר אחריות, של השחקנים הספרדים הכשרוניים, אך חסרי הבסיס הגרמני – הלא הוא ההגנה, שבכדורגל הכמעט ממוחשב, היא הפכה לבסיס העיקרי, לפעמים על חשבון היופי. גרמניה ואיטליה ציפצפו עליו לא פעם ולא הצטערו. פעמיים בעשור חזה נפטרה ברזיל המלהיבה עם כל היופי שלה. אולי עצוב, אך אלה עוברות הכדורגל.

להרים ראש

אז מאמנינו ישובו ולא ישנו דבר. לא בכוחם. גם לא הצמד הלאומי החדש, שניאור־גרונדמן. כי הישראלים החכמים מכולם, לא יזיזו את הכדורגל, אם לא יחדירו לראשיהם את שני היסודות העיקריים: המשמעת הטקטית, אישית וקבוצתית והכושר הגופני־האתלטי. ראה גרמניה ואיטליה ואפילו הולנד. את שני היסודות הללו אפשר ללמוד. ידוע. רק אם יש רצון ומטעני זיעה. את הכשרון לא ילמדו אף אליפות וטורנירים למיניהם. לפחות, לזכור שזיעה חוסכת בזיונות. גדולות מאיתנו (אנגליה...אנגליה...), חשו בזאת.

לפחות יוכלו כל הישראלים, המתרוצצים כאן – חוץ מכיתות העתונאים, המאמנים ותוכבים מושבעים של החצגות הגדולות בתבל – כולם רשאים להרים ראש, להיות גאים באוהדי הכדורגל שלנו. בורחים מחיציעים, לא מפחד החוליגאנים, אלא מפני שמתרחקים עוד ועוד מהאיכות המקצועית האירופית. כות נחלה נבחרת אחת אולי את הגדול בכשלונותיה, לא רק על המגרש, אלא גם ביציעים המפחידים וברחובות המחובלים. אנגליה, כמובן. על הדרשא ובתחנות המשטרה בערי גרמניה. רק זה אסור לנו ללמוד. אין סיכוי. חומר למחשבה ולגאווה באין לנו כמה להתנחם על הדרשא. ■

שבועספורט

מודעות: גילה שניידר טל': (03)439442

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית:
לוסי קזמיר, יגאל אופיר
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט:
אבי בטלהיים

בשער

איוון לנדל ונערתו סמנטה פרנקל. המדורג מס. 1 בעולם הטניס עדיין לא זכה בתואר ווימבלדון. אולי הפעם? (צילום גאמא)

מה בגליון

האיטלקי רוברטו דונאדוני (משמאל) מול מיכאל לאודרופ (דנמרק) במאבק על הכדור. איטליה מייצגת את הכדורגל המהיר, החדשני (צילום־צבע א.פ.)

קצב המשחק המואץ הוא ההתפתחות הבולטת ביותר בכדורגל ■ את מקומם של הכדורגלנים החסונים, בעלי הרוחב המשקל והגובה, תופסים שחקנים קלי תנועה ובעיקר בעלי תגובה מהירה ■ איטליה, בריה"מ וספרד מסמלות התפתחות חדשה זו יותר מכל ■ עוד מסקנה מאליפות אירופה 88'

הפרשים הקלים

הקהל הבריטי הסוער בגרמניה. עד כה לא היו חריגות – במגרשים עצמם...

רודי חוליט ההולנדי, מול השער הסובייטי. כישורים טכניים מובהקים ומהירות טבעית גבוהה (צילום צבע של א.פ.)

ישראל רוזנבלט (גרמניה)

יש פרשני כדורגל המשוכנעים, כי אלפרדו די־סטפנו, מהנדס הכדורגל שהנהיג את ריאל מדריד המופלאה באמצע שנות ה־50, לא היה מסוגל היום להחזיק בכדור אפילו שניה אחת. בכך, אין בכוונתם לפקפק בגאוניותו של הארגנטיני המקרין – אחד הגדולים בכל הזמנים – אלא להדגיש את התמורה המפליגה שחלה בקצב המשחק, כשלושים השנה שחלפו מאז ימי "ריאל" האחת ואין שניה לה.

קצב המשחק המואץ הוא, ללא ספק, ההתפתחות הבולטת ביותר לעינו של הצופה הרגיל. התפתחות זו, שפגשה בראש וראשונה במחזיקי הכדור המיומנים, הכתיבה, בין היתר, את שיטת "הנגיעה האחת בכדור" גם לוירטואוזים. אחרת היו הללו מסתכנים באוכדן הכדור ו/או הרגל, נוכח הכיסוי הנוקשה וההדוק של היריב.

אפילו נבחרת ברזיל שיחקה כך במונדיאל הספרדי של 82'. אם להתעלם מה"תקר" שאירע לה במשחק המפורסם נגד איטליה (2–3), היו התוצאות מרשימות, מה שגם הסגנון הזה בוצע בקלילות, בגמישות ובחן האופייניים כל כך לכדורגלן הברזילי.

אמרתי "אפילו", משום שהתרגלנו לראות בכדורגל הדרום־אמריקני, הלהטוטני, שם נרדף לאמנות הכידרור. אבל ברזיל, לאחר כשלונה הככר במשחקי גביע העולם שהיו ב־74' בגרמניה, הקפידה מאז להפיק לקחים, ממה שקורה בכדורגל האירופי הדומיננטי.

מהירות השילוח

סקר שערך צוות מומחים, שמינתה ההתאחדות הבינלאומית בכדורגל (פיפ"א), בגביע העולם של 74', הגיע למימצאים מעניינים, באשר להשלכות העתידניות של האצת קצב המשחק. המומחים, כולם מן השורה הראשונה, קבעו כי הצטמצם מרחב הזמן והמקום, העומד כיום לרשותו של הכדורגלן, שעה שהוא מקבל לרשותו את הכדור.

במלים אחרות: קיבלת כדור? דאג לשחררו במהירות הבזק לחברך, שאותו בחרת עוד לפני קבלת הכדור. אין לך יותר זמן מיותר להחזיקו. השארת אותו אצלך – תשלם מחיר.

(בהערת אגב ארגיש, כי הלקח החיוני הזה יושם ברוב המדינות, בהן משחקים כדורגל מתקדם. אלא שהכדורגלן הישראלי העצל והמסונק מסרב לקלוט אותו. טרם נולד המאמן, ישראלי או זר, שהצליח לכסות על חניכיו משחק של נגיעה אחת בכדור. זוהי הסיבה העיקרית לכך, שבמאבקים עם יריבים אירופיים, אין לנו תשובה למשחק הלחץ שלהם. מפני שמי שמזייף כל השנה, לא יכול פתאום לרוץ ביאות, מחוסר ברירה).

אבל נחזור לנושא התמורות באופיו של המשחק. פיתוח קצב מואץ, חייב בראש וראשונה, כושר גופני עילאי. שום שיטה לא צלחה, אם לא נמצאו לה הכלים המתאימים.

השלב הבא, ואולי הטבעי, היה טיפוח הכדורגלן־האתלט. בלטה הנטייה לשלב יותר ויותר כדורגלנים בעלי חוסן גופני ונתונים פיסיים מרשימים. במונדיאל של ארגנטינה 78', בישרו הנתונים הסטטיסטיים שפורסמו, כי חלה עליה בגובהו הממוצע של הכדורגלן שנטל חלק בגביע העולם, לעומת מה שהיה קודם לכן.

הגמר במכסיקו 86', יצר באורח סימלי, עימות בין שתי נבחרות שייצגו תפיסות מנוגדות: תרבות הכדורגל הדרום־אמריקנית (עם סופרסטאר עולמי), מול צוות לוחמים חסונים, שעיקר ציורם היה משמעת טקטית.

החשמל של מאראדונה

מערב־גרמניה העפילה לגמר, משום שאת מסלול המיכשולים המפרך בגבהי מכסיקו המתישים, עברה בכוח. לארגנטינה, שגם שחקניה לא סבלו מתת־תזונה, שלח האל הטוב את החשמל של מאראדונה.

משחקי אליפות אירופה 88', מסמנים, להערכתי, שינוי נוסף ומרתק בדרכו של הכדורגל העולמי. אם להסתייע בדימויים מעולם האתלטיקה, הרי ניתן לומר כי את מקום האתלטים הכבדים מחליפים עתה האתלטים הקלים.

שוב אין בולטים הכרנשים החסונים, בעלי הרוחב והגובה, מן המשקלים הבינוניים ומעלה, אלא הכדורגלנים בעלי הגיזרה הדקה, לעתים הנמוכה, קלי התנועה והעיקר – בעלי התגובה המהירה. אלה המסוגלים להגיב בזריזות כעין רפלקסיווית, נוכח המצבים המתפתחים בשדה; היכולים להימלט אינסטינקטיווית מתיקול מסוכן, לחמוק בגמישות מיריב חוסם, או לחלוף על פניו בזכות מהירות עורפת.

כספית רועמת

שלוש הנבחרות המסמלות כאן יותר מן האחרות את סגנון "הפרשים הקלים", הן א י ט ל י ה (ג'יאן־לוקה ויאלי, ג'יוזפה ג'יאניני, פרננדו די־נאפולי, פראנקו באריזי ופאולו מאלדיני), ב ר י ה" מ (איגור בלאנוב, אלכסנדר זאבארוב ואולג פרוטאסוב) וס פ ר ד (חוזה־מריה באקרו, מיצ'ל ורפאל ראסקו).

גם בנבחרות אחרות כדורגלנים מסוג זה נותנים את הטון. אדולף טון הוא "הכספית הרועמת" של מערב־גרמניה וגם לותר מאתיאוס, בכושרו הרגיל, הוא שחקן בעל תגובות בזק.

שלושת הגבוהים של הולנד – רוד חוליט, מרקו ון באסטן ופראנק רייקראד – מסתייעים בנוסף לכישורים הטכניים המובהקים שלהם, במהירות טבעית גבוהה ובגמישות מפתיעה. הזינוק מן המקום של חוליט, כבר הפיל בפח הגנות רבות.

הלוואי ואתבדה, אבל הרושם שלי הוא, שהמעבר הבולט מכוח וחוסן גופני למהירות וזריזות, הוא בין הגורמים העיקריים לכך שעד כה מתאפיינת האליפות ברמת הגינות גבוהה במשתקיה. יש עבירות, אבל כאלו שאינן חורגות מן המקובל.

לפחות עד לרגע כתיבת שורות אלה, טרם ראיתי באליפות מחזות מכוערים, התכתשות בין שחקנים, או עבירות גסות ובזויות המחייבות הנפת כרטיס אדום.

שרק יימשך כך עד לסוף. ■

הכוכב האיטלקי ג'אן־לוקה ויאלי (משמאל) מול מיגל סולר הספרדי. השחקנים שבולטים כיום הם בעלי הגזרה הדקה, הזריזות והרפלקסים המהירים

שיחות עם "מר כדורסל"

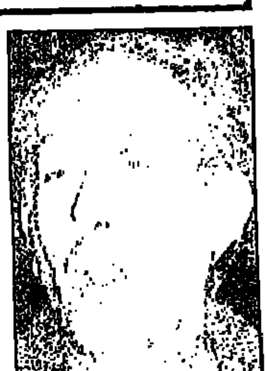
משה לרר

תגובות ראשונות

זה היה צפוי, ואשתו יפה, אף הזהירה אותו: "יהושע, למה לך, אין לך מספיק שונאים ? אתה צריך עוד כמה לרשימה ? – אבל יהושע, עקשן, ממשיך. הגיעו כבר תגובות ראשונות לשתי השיחות הראשונות שלנו עם יהושע רוזין. אולי היו אלה "תגובות מטעם" (מאמנים) ואולי היו אלה באמת תגובות אמיתיות ואובייקטיביות. קשה לי לדעת, מה עוד שאין בין כותבי המכתבים אפילו קורא אחד שאני מכירו.

כל אלה לא מונעים, כמובן, מיהושע רוזין להמשיך ולהשמיע דעתו בנושאים שונים כמו אימון הנבחרת הלאומית; משחק של קבוצה עם שלושה גבוהים; התייחסות הנהלת בית"ר ת"א לקבוצתה בעונה שחלפה; מה צפוי למכבי ראשל"צ בעונה הקרובה; מדוע נשרה מכבי נתניה לארצית ועוד.

הנבחרת זה לא מכבי; בנבחרת אין זוהר...

קליין. זה לא פיקניק.

יהושע, אולי אתה מוכן להסביר חלק מההתלבטויות של רלף קליין, ערב המינוי שלו למאמן הנבחרת ?

– רלף רגיל לנצחונות במדי מכבי. בכלל, כל אלה שאימנו במכבי, ואני בתוכם, המושג "אסור להפסיד" היה נר לרגלינו. ועכשיו רלף הולך לנבחרת והוא לא רגיל להפסיד.

אבל אצלך, יהושע, המושג "אסור להפסיד" לא כל כך תופס היום. מאז שעזבת את מכבי, אימנת קבוצות רבות והפסדת פעמים רבות – – –

– כן, ורלף עוד לא רגיל לזה. קשה לו לחיות עם זה. והרי ידוע שבנבחרת הוא עלול להפסיד – – –

כבר עכשיו הוא הולך להפסיד, בטורניר הקדם־אולימפי בהולנד. הוא לא יעלה לסיאול.

– וזה כבר הולך על חשבונו של רלף. הוא המאמן. זה הג'וב שלו. ואז, כאשר בא קצת לחץ מאיגוד הכדורסל, אמר רלף שהוא חוזר למכבי.

למה ?

– כי במכבי יש יותר זוהר מאשר בנבחרת. הנבחרת היא לא משהו מושך, אין הנאה מסביב. במכבי יש.

יהושע, מדוע יש פיחות במעמד של הנבחרת מול מכבי ?

– כי הנבחרת שלנו היא לא נבחרת מנצחת...

לא מנצחת ? – שכחת את המקום השני בטורינו, את הנצחון על יוגוסלאוויה ?

– במקרה.

מקרה או לא. רלף קליין והנבחרת שלו במקום חשני באירופה ב־79'.

– אין ספק. היינו הסנסציה של האליפות. אבל זה לא חזר עוד על עצמו. וכאן אומר רלף לעצמו: 'במקום השני כבר הייתי; ראשון אני יכול להיות? – בחיים לא, אז מה אני צריך את הנבחרת?'...

בסופו של דבר החליט רלף על הנבחרת. אולי רצה שקט נפשי ועבודה יותר שקטה, כך שזה היה פתרון טוב בשבילו לקחת את הנבחרת לשלוש שנים.

יהושע, האם זה מוצדק שיהיה מאמן לנבחרת במשרה מלאה ? האם לנבחרת יש תעסוקה כה רבה עד שצריכים מאמן במשרה מלאה ?

– אנחנו לא יכולים לשפוט עכשיו, אלא על פי תוצאות בלבד. בכל אופן – המשרה תצדיק את עצמה רק במקרה אחד: אם רלף יעבוד באינטנסיביות עם כל הנבחרות, יפקח על האימונים, יפקח עין על שחקנים. אז, ורק אז, תהיה הצדקה למשרה המלאה שלו.

הדרישה האחרונה של רלף לעצמאות מוחלטת ולאי תלות בוועדה המקצועית מוצדקת ?

– בכל איגוד בעולם יש ועדה מקצועית, ואם היא לא ריקה מתוכן – צריך לדווח לה. הרי למישהו צריך לתת דו"ח. ברור שחייב להיות שיתוף פעולה בין הוועדה המקצועית למאמן.

מה שקרה כאן, עם כל הסמכויות שניתנו לרלף – סמכויות שלא היו מעולם למאמנים קודמים – הרי האחריות כולה נפלה עליו. הוא לא רוצה לדווח – שיהיה בריא. אבל בצד הנצחונות, שייזקפו לחשבונו, אסור לו לשכוח שיחייבו אותו גם בהפסדים...

קיץ

יהושע, מליניאק עושה שוב ליגת קיץ, ובהצלחה. האם זה דבר חיובי ?

– זה דבר חיובי. אין ספק. האיגוד מכיר השנה במפעל. הליגה פופולארית בארה"ב, ומאפשרת לשחקנים ולמאמנים רבים להכיר אלה את אלה.

השחקנים משתייכים, ברובם, לליגה הארצית וא'. מאמנים יכולים למצוא את השחקן המתאים להם. ואם הוא יכול להיות שחקן שביעי־שמיני בליגה הלאומית – גם זה משהו.

לשחקנים נותנת הליגה דחיפה להתחלת העונה. הם עדיין לא נמצאים בכושר מלא, הם באים להשתעשע. אלה שמועמדים לקבוצות – ישתדלו ויזיעו יותר; אלה שלא – ימשיכו להשתעשע בקיץ, מה רע בכך?

המאמנים או העסקנים יכולים להסתכל על הליגה הזאת מכמה וכמה בחינות: גם כ'ישחקו הילדים לפנינו' וגם למצוא, בהזדמנות, את השחקן המתאים. כאן, בליגת הקיץ, יש להם הזדמנות לראות רבים בפעולה, מבלי שיטרחו אפילו להזמין שחקן זה או אחר למבחן.

לאבן מרסר. בשש עמדו לגרש אותו...

יהושע, שמעתי פעם סיפור מעניין שאתה מנעת את "גירושו" של לאבן מרסר מהארץ.

– נכון. הציעו לי את אימון הפועל ת"א (בפעם השניה) ואומרים לי שלאבן מרסר עומד להישלח הביתה. "הוא נכה, הוא לא טוב", אמרו לי, ואז אני עונה לאברהם פלדה: "אני המאמן ואני רוצה את לאבן !"

השעה היתה שתיים אחה"צ. פלדה אומר לי: "הוא נוסע הערב בשעה שש"...

"בוא ניסע אליו", אני אומר לפלדה. נסענו. אברהם מציג אותי ואומר: "תכיר זה המאמן של הפועל ת"א". הושטתי לו יד ואמרתי באנגלית: "לאבן, אני המאמן שלך, אני רוצה שתשאר בקבוצה ותשחק בהפועל ת"א. הנה אברהם כאן, תגמרו ביניכם את העניינים הכספיים".

חלפו רק כמה דקות והשניים סיכמו את החוזה. אני חושב שהוא קיבל כ־20 אלף דולאר. דובר שלאבן יסע לארה"ב לחופשה ויחזור לאימונים לפני תחילת העונה. לפני שנפרדנו ישבתי אתו כמה דקות ואמרתי:

"תשמע לאבן, יש דברים מסויימים שאני מוכן ללמד אותך כשתחזור, אבל עכשיו, בעת חופשתך בארה"ב, אני מבקש ממך לעבוד על תנועה מסויימת".

והיא?

– תנועה שקשורה בעבודת ידיים. הסברתי לו.

ואכן, ביום שבו חזר לאבן לארץ, המשכתי לעבוד אתו על התנועה, תוך שאני יודע את מגבלותיו הגופניות. לא עבר זמן רב עד שכל הארץ החלה לדבר על מרסר, שחקן הציר מספר 1 בארץ וכו' וכו'.

אילו ידעת כמה תציע לו מכבי ת"א כיום, יכולת להיות סוכן שלו...

– אמרתי לו פעם, בבדיחות הדעת, שאני מצטער על שלא החתמתי אותו על אחוז מההכנסות שלו.

לאבן השיב ללא היסוס: "ג'ושוע, אם אתה רוצה – מגיע לך. אני אתן לך את זה"...

העונה הטובה ביותר

דיברנו על קבוצות, על טאקטיקה של מאמנים, על מאמנים. מה עם הליגה יהושע? מה עם העונה כולה? – האם היא היתה טובה?

– לדעתי זו אחת העונות הטובות, אם לא הטובה ביותר, מבחינת כדורסל. אני לא יכול לומר שאנחנו עומדים כבר בשערי .N.B.A, ואני גם לא יודע אם הגענו כבר לרמת הליגה האיטלקית (שם יש שש עד שמונה קבוצות ברמה שווה) אך בסך הכל היתה לנו השנה ליגה מעניינת, מותחת, ברמה גבוהה ולעתים מלאה בהפתעות.

כמו, למשל – – –

– מכבי ת"א שהתקשתה לנצח בכמה משחקים; ההפסדים שלה בחוץ למכבי חיפה ולגליל העליון; הנצחונות המפתיעים של מכבי רמת־גן (ביניהם, על הפועל ת"א) ועוד.

ואסור לשכוח, יהושע, שמכבי ת"א לא שיחקה העונה בנתניה ובחולון. אליצור וחולון העדיפו להעביר את משחקי הבית שלהן ליד־אליהו.

– במלים אחרות, מכבי יכלה להפסיד בעוד משחק או שניים אילו הופיעה בנתניה או בחולון.

למה אתה מייחס את זה?

– לפער שהיה קיים בשנים האחרונות בין מכבי ת"א לשאר הקבוצות. פער זה הולך ומצטמק.

הנצחונות המפתיעים שהשיגו כמה קבוצות, מראים על שוויון כוחות. ככל שתהיינה קבוצות טובות שיתנו "פייט" לקבוצות הצמרת – כן תהיה הליגה מעניינת יותר. ככל שהיא תהיה מעניינת יותר – יבוא קהל רב יותר ויהיה יותר כסף בקופות.

בל נשלה את עצמנו. הכסף יהיה זה שיקבע, בסופו של דבר, את רמת הקבוצות. ברור שמאמן או הנהלה – טוב יעשו אם ידעו להתאים שחקן לקבוצה. כבר הוכח, לא אחת, שאפשר לשלם הון עתק ולהביא שחקן לא מתאים. לעומת זאת – וגם זה הוכח – אפשר לקנות שחקנים מצויינים ב"פרוטות".

מוישל'ה ויינקרנץ. יהושע אומר שמחכה לך בראשון הנהלה מסורה, גב כלכלי ואולם נפלא. השלם את החסר.

שרף: כדאי, לעתים, להאזין לעצות.

מכבי עם 3 גבוהים-הצלחה!

לפני שנתיים ליוויתי את משחקי מכבי ת"א בגביע אירופה בטור פרשנות שפירסמתי ב"מעריב". מאמן מכבי היה אז צביקה שרף ואת סידרת המשחקים הראשונה הוא שיחק עם שני גבוהים: לי ג'ונסון, שחקן טוב יותר מבארלו, ריבאונדר טוב, וקווין מגי.

קשה לומר שהרכב זה הצליח במיוחד. בדברי הפרשנות שלי טענתי שמכבי צריכה לשחק עם גבוה שלישי, לאסוף. ועובדה: ברגע שמכבי החלה לשחק עם שלושה גבוהים – היא זכתה בכל המשחקים והגיעה לגמר גביע אירופה בלוזאן (שם נוצחה בידי טרייסר).

גם העונה פנו אלי וביקשו שאהיה פרשן. סירבתי. יותר מדי אנשים "עלו" עלי לפני שנה, ביניהם המכביסטים הכי טובים, כמו דוד פריש, שאמרו לי: 'מדוע אתה תוקף את מכבי בעתונות ?'

האשימו אותי שאני עושה שירות רע למכבי בכך שאני מעיר על שיטת משחק במצבים מסויימים.

עובדה היא שמי שניצל את הערותי – הרווית. השנה לא הערתי ולא היה, כנראה, מי שיתריע על אי שיתופו של לאסוף בהפועל ת"א כשחקן גבוה שלישי.

רמת־גן לא תחזיק מעמד

יהושע, אתה בוודאי מודע לבעיות הכספיות המעיקות על מרבית הקבוצות. מה דעתך על רעיון של צימצום הליגה לשמונה קבוצות שיתמודדו בארבעה סיבובים?

– התשובה להצעה כזאת די מורכבת. אם אני לוקח לדוגמא קבוצה כמו מכבי רמת־גן, שמבחינה מקצועית הצליחה, אני לא חושב שהיא תוכל להצליח ולהחזיק מעמד לאורך זמן. אין לה גב כלכלי ומגרש ביתי. באיזה שהוא מקום הקבוצה תיפול.

אנחנו ארץ קטנה. אנחנו לא אמריקה או אירופה עם מרחקים של אלפי ומאות קילומטרים מעיר לעיר. ואם אנחנו לא יכולים לעמוד בהוצאות הייצור של 12 קבוצות – שתהיינה 8. כל שיפור (כמו הטוב מחמישה בגמר־סל בעונה הבאה) צריך להתקבל בברכה.

לדעתי צריך לחקות את הדברים הטובים. זה שווה כסף. אסור לנו לקבוע מסמרות. אם אנחנו רואים בשנה הבאה שמשהו לא דופק – צריך לשנות. בכדורסל, שלא כמו בשאר ענפי הספורט, הגענו לרמה מסויימת שאסור לנו לרדת ממנה ולכן עלינו לדאוג כל הזמן לשיפורים.

ואם ליגה של 8 משתלבת היטב בשיפורים – כדאי לנסות.

יש עתיד לכדורסל בראשון?

מדוע, לדעתך, ירדו מכבי נתניה ובית"ר ת"א לליגה הארצית ומה צפוי למכבי ראשון־לציון בלאומית?

– אני קושר את שתי הקבוצות היורדות בעניין שהרביתי לדבר עליו, כלומר הניהול. אצל מכבי נתניה מתבטא הכשלון גם בחוסר נסיון. במה נכשלה נתניה? – בכך שמנהליה קנו כל הזמן שחקנים ממלאי מקום ולא שחקנים משלימים זה את זה.

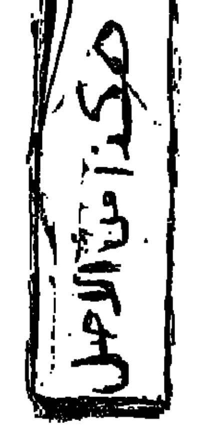
בבית"ר ת"א, לעומת זאת, אפשר להאשים בקלות את המאמן(ים), אבל גם כאן זו בעייה של ניהול. בבית"ר בחרו במאמן שהתפטר אחרי כמה משחקים פיני גרשון). אחר־כך בא מאמן (יאיר שרון) שאמר 'אני אציל את זה'. אבל גם הוא הפסיד ולא חיכה אפילו עד לסיום העונה. קיבל הצעה טובה יותר ממכבי ת"א, להיות שם עוזר מאמן וכך הותיר את בית"ר בלי מאמן.

אבל זו לא שאלה של מאמנים בלבד. האחריות של ההנהלה בבית"ר, במקרה זה, בולטת. ההנהלה היתה זו ששיחררה את אבנר שם־טוב לחיפה ומהקבוצה נעלם גם שי כספי. אם בית"ר לא יכולה להחזיק בשחקנים שגדלו אצלה – סימן שמשהו דפוק במועדון הזה. המשהו הזה, בין השאר, שמו כסף. זו, בין השאר, הסיבה לכך שקבוצה כמו בית"ר ת"א, שהיתה בנוייה, לדעתי, לא פחות טוב ממכבי חיפה וממכבי ר"ג בהרכב השחקנים שלה – נשרה.

כיום אי אפשר עוד להסתפק ב"פירורים" לשחקן הישראלי, אחרי תשלומים כבדים לאמריקנים. אם רוצה בית"ר להיות בלאומית – על מנהליה לדעת שזה עולה כסף. מי שלא מבין את זה – שיעבור למשהו אחר, או לחילופין, לשחק בליגה נמוכה יותר, בלי להשקיע כספים ובלי כאבי ראש.

שאלת על מכבי ראשון־לציון. אולי אני לא הכי אובייקטיבי בשאלה הזאת, שכן אימנתי את הקבוצה בעונת האליפות שלה בארצית, אבל לדעתי יש לה פוטנציאל להצליח ולהחזיק מעמד בליגה הלאומית.

יש לה גב כלכלי, יש לה אולם יוצא מהכלל, יש לה הנהלה מסורה. הקהל, שהיה רגיל עד כה לספורט הכדוריד, יוכל בקלות להסתגל גם לכדורסל. עובדה: כאשר מכבי ת"א קיימה בראשון כמה משחקים – היה האולם מלא. יש, בלי ספק, עתיד לכדורסל בראשון־לציון.

"תגיד לו שאתה לא חוזר"

כך ליאנה בריאלובסקי, השבוע מבואנוס איירס ■ אבל דניאל מדגיש: "רק ב־1 ביולי אודיע החלטתי"

יונתן הללי

"אל תתביישו תגיד לו שאתה לא חוזר לישראל... תספר לו שר־שמנו את הילדים לגן", נשמעה השבוע ליאנה, רעייתו של דניאל בריאלובסקי, מעברו השני של קו הטלפון לבואנוס־איירס, כאשר דניאל נתבקש להבהיר את כוונו־תיו כדבר עתידו, בישראל.

בריאלובסקי עצמו, ייאמר מיד, איננו ממהר להתחייב להחל־טה סופית: "אני עדיין רוצה לח־שוב על כל הבעיות שכרוכות כשובי לישראל או באי שובי אליה. האמת, אני עצמי עוד לא החלטתי שלא לחזור ולכן אני מב־קש שלא ללחוץ עלי בנושא זה".

כוכב מכבי חיפה ונבחרת ישר־אל הסביר כי רישום ילדיו לגן איננו מעיד בוודאות כי החליט להישאר בארגנטינה, "מאחר שזה נעשה כדי לאפשר לי ולרעייתי מעט חופש". לדבריו, בתקופה זו גני הילדים ובתי הספר בארגנטי־נה בעיצומה של שנת הלימודים.

"אם בחרנו לתת לילדים מסג־רת מסודרת, אין זה אומר עדיין שאנחנו לא חוזרים לישראל", הו־סיף.

למרות שהוא אינו מודיע במ־פורש מהי החלטתו, יודעת ליאנה כי לפחות מבחינתה ה"רומן עם ישראל", תם.

חיפני, חבר טוב של המשפחה, סיפר לפני ימים אחדים כי הסיבה האמיתית ללבטים במשפחת בריאלובסקי נעוצה בבעיה משפח־תית: אביו של דניאל חולה מאד והבן קשור אליו – זו גם הסיבה שליאנה מרשה לעצמה להכריז, כמעט בפומבי: "אנחנו לא חוז־רים".

היא אף הפצירה בנו למסור את ההחלטה הזאת למכבי חיפה: "תגיד את זה לאביער", היא אמ־רה.

התשובה לשאלה, האם יחזור דניאל בריאלובסקי לישראל – נשארה עדיין פתוחה, לפחות לדב־רי בריאלובסקי. כמו שהדברים נראים מתחת לפני השטח, נראה שדניאל בריאלובסקי איננו מתכ־וון לחזור לארץ ולמעשה הנושא כמעט סגור.

אין זה סוד כי לאישה בבית בריאלובסקי "יש מלה". כמה מי־דידיו בארץ הרגישו: "המלה שלה היא הקובעת".

"ב־1 ביולי אחליט מה יהיה ואז אמסור על כך. כרגע אני לא יודע מה לומר", סיכם בריאלובס־קי את השיחה הטלפונית.

מה באמת קרה בין מכבי חיפה לדניאל בריאלובסקי? ■ ככל שבודקים זאת לעומק, מתברר שזה סיפור של חוסר סבלנות ישראלית ■ הכוכב המקצועני המבריק שעזב את ישראל לפני כשלושה שבועות, השאיר תהיות ■ מה הסתתר מאחורי מעטה החביבות? ■ אילו יחסים רקם עם התקשורת, האוהדים, חבריו השחקנים? ■ אילו חיים ניהל כאן וכיצד "הוציא את העיניים" לכולם? ■ "הוא ייחסר לנו", קובע זאהי ארמלי נחרצות

יונתן הללי

מי ראה ילד שאיננו אוהב מתוק? מי ראה אשה שאינה אוהבת להתייפות? מי שמע על נהג שאיננו להוט למרצדס מפוארת?

יהיו ודאי כאלו שייאמרו: ראינו מזה ושמענו גם מזה. דניאל בריאלובסקי – בלי ספק כוכב כדורגל בכל קנה מידה, שנחת בישראל לפני שנתיים הוא השוקולד של הילדים, המרצדס של המכוניות... משהו שממנו תמיד רוצים עוד. אבל רצה הגורל ומי שאמורים היו ל"אכול את התבשיל הארגנטינאי" התיישבו לשולחן כשהם שבעים מרי: לא אהבו את ההגשה ועוד יותר – ביקשו את המנה האחרונה לפני ה"ביס" הראשון מהמנה העיקרית. עניין של חוסר סבלנות.

זה בערך מה שאיפיין את היחסים בין אוהדי מכבי חיפה, חלק מהנהלתה, מקצת משחקניה – לבין בריאלובסקי, שעזב את הארץ לפני כשלושה שבועות, מותיר אחריו ניחוחות וטעם טוב של כדורגל משובח – ובינתיים רק תהיות אם יחזור אלינו או לא.

פסטיבל תקשורתי

לישראל הגיע נישא על גליו של פסטיבל תקשורתי חסר תקדים. היו"ר דאז של מכבי חיפה, צבי וייצנר, אהב לעשות מהכדורגל "שאו". דניאל ענה לקריטריון הזה ובעצמו גם איננו שונא מה שוייצנר אהב...

הוא אהב את הכותרות את הרעש והתהילה סביבו, אף כי חזר והדגיש לא אחת: "לא אני ◄

הכתרתי עצמי בתואר הכדורגלן היהודי הטוב בעולם". אבל כשנשאל לדעתו על קביעה זו, התמוגג.

בריאלובסקי – תמיד חייכן ובדרך כלל נינוח; מראה חיצוני מרענן, צעיר, ראוי לחיקוי. טיפוס מיוחד במינו. מנהל מכבי חיפה בשנתיים האחרונות, יעקב מעיין, מתקשה לתארו: "דני מאד כריזמטי, מרשים, יודע להסתדר כמו חתול. גם אם ייזרק מהקומה הרביעית – יצנח על שתי רגליו".

כשהגיע לישראל, לא ביקש מאה ימי חסד. הוא ידע היטב שממנו רוצים יבול – הרבה וכמה שיותר מהר. כשהפגין שמץ מיכולתו, אמרו לו: לא מספיק. רצו אותו מנהיג, בולדוזר, עוקר הרים, ענק שיש להצריע ליכולתו. היה מודע לכך והרחוב תבע זאת ממנו בפומבי, בלי לכחול באמצעים. התוצאה: כבר לאחר תקופה קצרה, הוא נלחץ, הרגיש חייב יותר ממה שהוא עצמו סבור שביכולתו לתת.

על יכולתו המקצועית וכישרונו, לא היו עוררין. גם יריביו־שונאיו שהכירו בכישורו, לא אבו להודות בכך בגלוי, נשמע לא אחת: "הוא יודע כדורגל אבל לא מבינים אותו".

המאמן הלאומי לשעבר מליינקו מיחיץ' אמר על דניאל :"הוא מסוג השחקנים שמביאים קהל לכדורגל – והכדורגל זקוק להם". גם מאמניו במכבי חיפה, דרור קשטן ושלמה שרף, תמימי דעים שמדובר בכדורגלן משכמו ומעלה. חבריו לקבוצה, גם מחוץ למגרש (ירון גבעול ורפי אוסמו "הגדול"), התפעלו, לא אחת מלהטוטי הכדור שלו. אוסמו: "במחנה אימונים בחו"ל, הוא 'טימטם' את כולם. כשהגיע, מלא מרץ, נטל כדור והזמין את כל השחקנים לנסות ולחלץ אותו מרגליו... שאל שחקנים מאיזה צד לעבור אותם... יריב חסון, מהיר ומתוחכם ככל שיהיה, לא היווה לו בעיה". לצד יכולתו המהממת, התברר שלהתאמן ממש, לא אהב. "לפעמים, כשביקשנו לראות בו דוגמה, הופתענו ממעשיו. במחנה החו"ל יצאנו פעם לריצת אימון ביער. בריאלובסקי נעלם באמצע, המאמן לא הבחין בכך. לפתע נראה בריאלובסקי מגיח מאחורי אחד העצים, והצטרף אלינו כאילו כבר השלים שלוש הקפות, כפי שביקש המאמן", סיפר אחד משחקני חיפה. "יתכן שחש ברע, יתכן שנפצע, אבל באותו רגע הערכנו שהתחמק מהריצה", הוסיף.

דניאל ורעייתו ליאנה. מבחינתה הרומן עם ישראל נגמר (צילום: דפנה קצור)

טמפרמנט לאטיני

כבר אחרי שיחה קצרה איתו, עשה בריאלובסקי רושם רב, אך יודעי דבר בחיפה טוענים שמתחת למעטה החביבות מסתתר טמפרמנט דרום אמריקני, לא מעט התפרצויות אימפולסיביות. התקריות שלו עם קשטן וזאהי ארמלי, עם מיחיץ' ואבי כהן, מאשרות זאת. במיוחד ההתפרצות לאחר שהורח פעם, בעונה האחרונה, מההרכב החיפני. הוא טען אז שלא כעס על המאמן של שהושיבו על הספסל, אלא על הדרך שבה נעשה הדבר: "כל השבוע שלפני אותו משחק הוא (המאמן) לא דיבר איתי – ורק בשבת הודיע לי שאינני פותח. מצטער, זו לא הדרך להושיב שחקן על הספסל", אמר לי אז בריאלובסקי.

יחסיו עם העיתונות מוגדרים כצוננים ביותר, בלשון המעטה. עם שני עיתונאים, ניתק מגע לחלוטין. אחד מהם, סיפר: "פעם ביקש ממני שאגלה לו את מקורה של ידיעה שפירסמתי עליו. כמובן שסירבתי. הוא טען שהידיעה איננה נכונה. הזמנתיו לתבוע את העיתון. הוא ראה בזה נסיון להתגרות בו, אישית. בריאלובסקי סבור שהוא ורק הוא רשאים להזין את העתונות במידע עליו. לא הבין את כללי המשחק ולכן היחסים בינינו נותקו".

במקומונים החיפנים, לא פירגנו לו יותר מרי. כינוהו סנוב. חשבו שם שיתערה יותר בחברת האוהדים, בכתי הקפה. הוא הביט על חיפה כולה, מחווילתו המפוארת שבמגדלי פנורמה על הכרמל ולכן כעסו עליו. הוא לא הבין זאת. טען שלצידו עומדת גם עתונות אחרת, אובייקטיבית, שנוטה לעזור לו כשצריך. "מה לעשות, כך זה כשמדובר בכוכבים", התבטא שחקן חיפני שהתרעם על שקופה בתקשורת, לעומת בריאלובסקי.

הרומן שלו עם אוהדי מכבי חיפה ידע עליות וירידות רבות במהלך השנתיים שבהן שיחק כאן. היו שטענו כי הוא מסוג השחקנים שיש להעריץ גם בתקופת שפל. אחרים ביקשו את ראשו. רצו "קבלות", סירבו להשלים עם המנה הדלה של השערים שהבקיע. היו שהסיתו נגדו, ליבו יצרים, חיפשו עמו "מלחמה ישירה". לשיא הגיעו הדברים אחרי ההפסד לבאר־שבע, בקרית אליעזר: "חזור לארגנטינה...מי צריך אותך כאן...שדרת את המועדון", זעקו עשרות אוהדים לעברו, יידו עליו פחיות בירה ריקות ומכל הבא ליד. "אלו היו הרגעים הקשים ביותר שלי בארץ", אמר על כך בריאלובסקי. שקל אז, לעזוב מיד.

עולמו הנוסף

הוא מכיר בעובדה שהאוהדים הם חלק חשוב בהצגה, "אבל אסור שהם יחליטו מי ישחק, היכן מופיעים. הם צריכים לשלם ולקבל תמורה מלאה לכספם, תמורת ההצגה – בזה מסתיים תפקידם", אמר לא אחת.

למעט כדורגל וכל מה שנילווה לו, יש לו בחייו עולם עשיר נוסף משלו – הבית: אשתו, ילדיו. זה העולם שבו הוא חי בשקט, עם מעט מאד עליות וירידות. רעייתו, ליאנה, דומיננטית בעיצוב חייו. בחיפה ידעו לספר שאת קבוצתו האחרונה במקסיקו, עזב עקב סירובה להמשיך ולהתגורר שם. כן סיפרו שאילמלא היא היה נכנע מזמן למסע השיכנוע האחרון בדבר המשך שירותו בישראל (ראה מסגרת). ליאנה לא שכחה את האיומים הטלפוניים על חייה וחיי ילדיה, אחרי משחקים חלשים שלו. "היא רוצה לחשוב על ישראל כשהיא בבית בארגנטינה", אמרו עליה. הוא מעניק לה הרבה כבוד "כמו למלכה".

בריאלובסקי ניהל בישראל חיי פאר לכל דבר. עלות אחזקת דירתו הסתכמה ב־2000 דולר בחודש. למשפחה היתה מטפלת צמודה, 24 שעות ביממה, שתי מכוניות. על שכרו הירבו לדבר ולרכל בחיפה. "מיליון דולר", "עשרת אלפים דולאר למשחק", היו רק מקצת מהכותרות שהופיעו בעניין הזה באחרונה. בריאלובסקי שמר על שתיקה, לא הגיב על הפירסומים.

הכדורגלן הזה, שכמותו כנראה שלא נראה בעתיד הקרוב בארץ, חי כאן טוב מאד. מדוע איפוא אינו רוצה להמשיך?

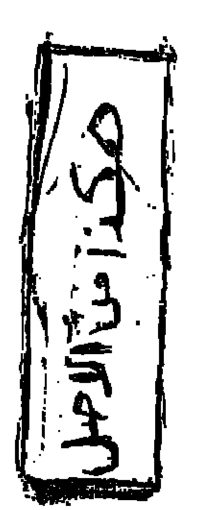
"אם (יצחק) אביער (יו"ר מכבי חיפה, השנה) רצה למכור אותי – היה צריך לומר לי זאת לפני שהודיע לתיקשורת", אמר לי בריאלובסקי והרגיש שזו אחת הסיבות המרכזיות בהחלטתו לעזוב. "כל שחקן אפשר למכור, וזכותו של כל שחקן לעזוב – אבל חשוב יותר מכל איך הצדדים נפרדים. אם נפרדים יפה, והיתה טעות, בעתיד תמיד ניתן לתקן. אם יש פיצוץ בפרידה – גם אלף בנאים לא יצליחו לשקם את ההריסות".

בשעתו, נדרשו לו עשר דקות להבין שאיננו רצוי "עכשיו ידרשו כמה שבועות, אולי חודשים, כדי לקלוט שמתחננים שיחזור", אמר חבר הנהלה, שהעדיף לא לפגוע בעמדת המיקוח של המועדון החיפני, אם המו"מ עם בריאלובסקי יתחדש...

"אסור לוותר עליו"

מי שלא מטיל ספק ובפומבי שבריאלובסקי יחסר למכבי חיפה בעונה הבאה, הוא כובש 25 השערים לזכותה, זאהי ארמלי: "לקח לו שנתיים להבין שהכדורגל שלנו פחות מתוחכם ממה שהיה מורגל אליו בעבר. הוא כדורגלן כמעט מושלם. עם מהירות, בעיטה בשתי רגליים ותיחכום. עוד לא פגשתי איש מקצוע שלא היה רוצה בשחקן כמוהו. למי שיש כזה, אסור לו לוותר עליו". על העימות עמו אמר זאהי: "מה שקרה בינינו נופח. זה קורה בכדורגל – ואין לזה קשר לדעתי המקצועית עליו".

היו"ר לשעבר, וויצנר אמר לי: "לפני שנתיים כאו בטענות שהחתמתי את ארמלי לשלוש שנים; לפני חודשיים אמרו שסיבכתי את המועדון עם בריאלובסקי. כמו עם ארמלי, המחלק קבלות רק למי שמבקש, כך עם בריאלובסקי: שיתנו לו רק שקט ואפשרות – ונראה מי סיכך את מי". ■

אריק הניג

הזדמנות להציץ פעם לשורשים שמצמיחים את ההצלחה הגדולה של הנ.ב.א., ללמוד את השיטה שב"שגעון", תינתן למעריצי הליגה, ביום שלישי הקרוב, 28 ביוני, כאשר ייערך הדראפט השנתי.

מאות כדורסלנים מסיימים מדי שנה את שירותם בליגת הקולג'ים המרתקת. אך רק 161 מביניהם זוכים להיקלט בלשכת הגיוס, בדראפט – רשימה של 7 סיבובים, 23 שחקנים בכל סיבוב (כמספר הקבוצות בנ.ב.א. עד השנה ומהשנה הבאה 25). חלק קטן מהם זוכה לתהילת עולם ולשכר עתק. הפחות מוכשרים, נכנסים גם הם בשערי הליגה הגדולה, כשחקני מישנה ובשכר נמוך יותר, שגם ממנו אפשר לחיות בכבוד. יש גם כאלה שיגיעו במסגרת "נרידת העמים" אל מחוץ ליבשת, אולי גם אלינו – ויש כאלה שישחקו כדורסל רק בימים פנויים מעיסוקם המרכזי, כפועלים, קבלנים, נהגים או מורים.

שיטת הבחירה בדראפט מאוד לא אופיינית לארץ הכלכלה החופשית. דווקא אלה שאינם נמנים על אריות הליגה הם שזוכים בכוכבים הגדולים.

שבע הקבוצות שאינן עולות לפליי־אוף, מטילות מדי קיץ מטבע, וכך נקבע סדר הבחירה בכל סיבוב. הנהלת הליגה, היודעת שעל פי בחירה טובה יכולה קבוצה ליפול או לקום, מעוניינת בקבוצות טובות רבות. השנה עצרו את נשימתם שבע הקבוצות, לפני ההגרלה שהתקיימה לפני שבועיים. פילדלפיה הגדולה, יחלה לקאמ־באק – אך כדני מאנינג, ה"לארי בירד החדש" שהוליך כמו ידיו את קנזס לאליפות הקולג'ים השנה, זכתה דווקא לוס־אנג'לס קליפרס – והענק החדש יהיה מעתה התקווה הגדולה של קליפורניה, כשם שדייויד רובינסון יהיה בסאן אנטוניו ספרס, שזכתה בו כבר לפני שנה, אך תצטרך להמתין עוד שנה, עד שישתחרר משירותו בצי.

אחת השאלות הגדולות בין אוהדי הליגה היא באיזו שנה היה הדראפט המוצלח ביותר. אפשר להצביע על 1960 שבה הגיעו אוסקר רוברטסון וג'רי ווסט האגדיים; אולי על 1979 עם מג'יק ג'ונסון, סידני מונקריף ולארי בירד (שנבחר אומנם ב־78' אך נכנס לליגה רק ב־79'). גם 1982 בה הגיעו לליגה שלושה גדולים כמו ג'יימס וורת'י, דומיניק ווילקינס וטרי קאמינגס.

אך הבחירה נופלת לבסוף על 1984 ולו רק משום ששלושה ממגוייסי אותה שנה, נבחרו לחמישיה הפותחת של 1988: מייקל ג'ורדן, אקים אולאג'וואן וצ'ארלס ברקלי.

אקים היה ראשון המגוייסים לנ.ב.א. באותה שנה. ג'ורדן שלישי (הקדימו סם בואי, המושבת באחרונה עקב פציעה) וצ'ארלס ברקלי היה חמישי (סם פרקינס מדאלאס הקדים אותו). לארי בירד, אגב, היה רק שישי בשנת גיוסו כש... שוגר ריי ריצ'ארדסון, מיודענו, היה אז רביעי.

תופעה מדהימה היא מיקומם הגבוה בדראפט של כאלו שלא הצדיקו את התקוות: קנט בנסון מס.1; טיסדייל, סטיפאנוביץ וגרינווד – מס. 2. ביל קארטרייט 3, סידני גרין וג'ון קונקאט 5.

והיום גם מפתיעים לטובה – שעלו ממיקום נמוך, תודות להתמדה ושקדנות עד לפיסגת ההצלחה: ביל ליימביר (65) וג'יימס ארוארדס (46), לא מתרגשים כיום ממיקומם בדראפט. הם הצעידו את דטרויט בסידרת הגמר המרתקת, השבוע; ספאד ווב (87) וג'ון באטל (84) מאטלנטה. בדאלאס משחק ג'יימס דונאלדסון, שהיה מספר 73. בלייקרס מייקל קופר (60) בבוסטון דני איינג' (31) ובפילדלפיה מוריס צ'יקס (36). בדנוור מייקל אדאמס (66), ביוסטון אלן ליוול (104), ביוטה מארק איטון (72) ובסאן אנטוניו פראנק בריקובסקי (72).

השיטה שבה קבוצות מצטיינות אינן זוכות בשחקנים המדורגים גבוה, אינה תופסת אצל הגדולות, המנוהלות בתבונה. דוגמא טובה: הלייקרס, בשורותיה ארבעה שחקנים שבמשך השנים גוייסו כמספרי 1 בדראפט: תומפסון, מג'יק, קארים ג'וורת'י. ב־1986 תיקתה אותה בוסטון כשהעבירה אליה את מספר 2, לן באיאס ממרילנד – גבוה, חזק, מהיר, וירטואוז, סופרסטאר. כשנדמה היה שעידן חדש בא לבוסטון, הלך הכוכב יומיים לאחר חתימתו לחגוג עם סמים – ומת.

מגי 39

★ קין מגי היה מס־פר 39 בדראפט של 1982 – גוייס בידי פני־קס ונדחה.

★ המיכללות המ־צטיינות בדראפט: צפון קרוליינה (ממנה באו לנ.ב.א. בוב מאקארו, דיי־יויס, ג'ורדן, פרקינס וס־מית): קנטקי, אלאבאמה, יו.סי.ל.א. סנט ג'ון, ודיי־וק.

★ הרוקי המצטיין השנה, מארק ג'קסון מה־ניקס, נבחר כמס. 18, ונעשה השנה כוכב ראשון. ריק פיטינו מאמן הניקס האמין בו והעניק לו את כל האשראי, ב־82 משחקים. ג'קסון גמל לו במשחק נפלא ובהנה־גת הקבוצה. מאזנו: 13.6 נקודות למשחק, 2.5 חטיפות ו־10.6 אסיסטים – ובסך הכל 868 בעונה, שיא חדש בניו־יורק (הקודם של ריצ'רדסון ב־1980 ושני בין כל הרוקי'ס אחרי אוסקר רוברטסון האגדי).

אחרי חגיגת הגמר, יופנו העיניים, ביום ב' הקרוב 28 ביוני, אל ה"דראפט" – גיוס השחקנים החדשים לליגה ■ מה זה בדיוק? ■ איך הוא מתנהל? ■ מי היו כוכביו הגדולים?

דני מאנינג (עם הכדור), מס. 1 בדראפט של השנה, ישחק בעונה הבאה בקליפרס

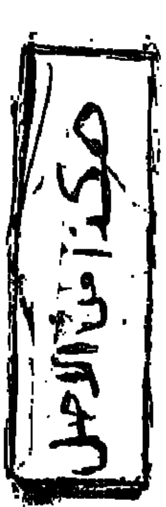
מייקל ג'ורדן משיקאגו. בחבורה אחת עם ברקלי

צ'ארלס ברקלי מה"76". בחמישיה של העונה ב־88'

לארי בירד מבוסטון. הגיוס נדחה בשנה

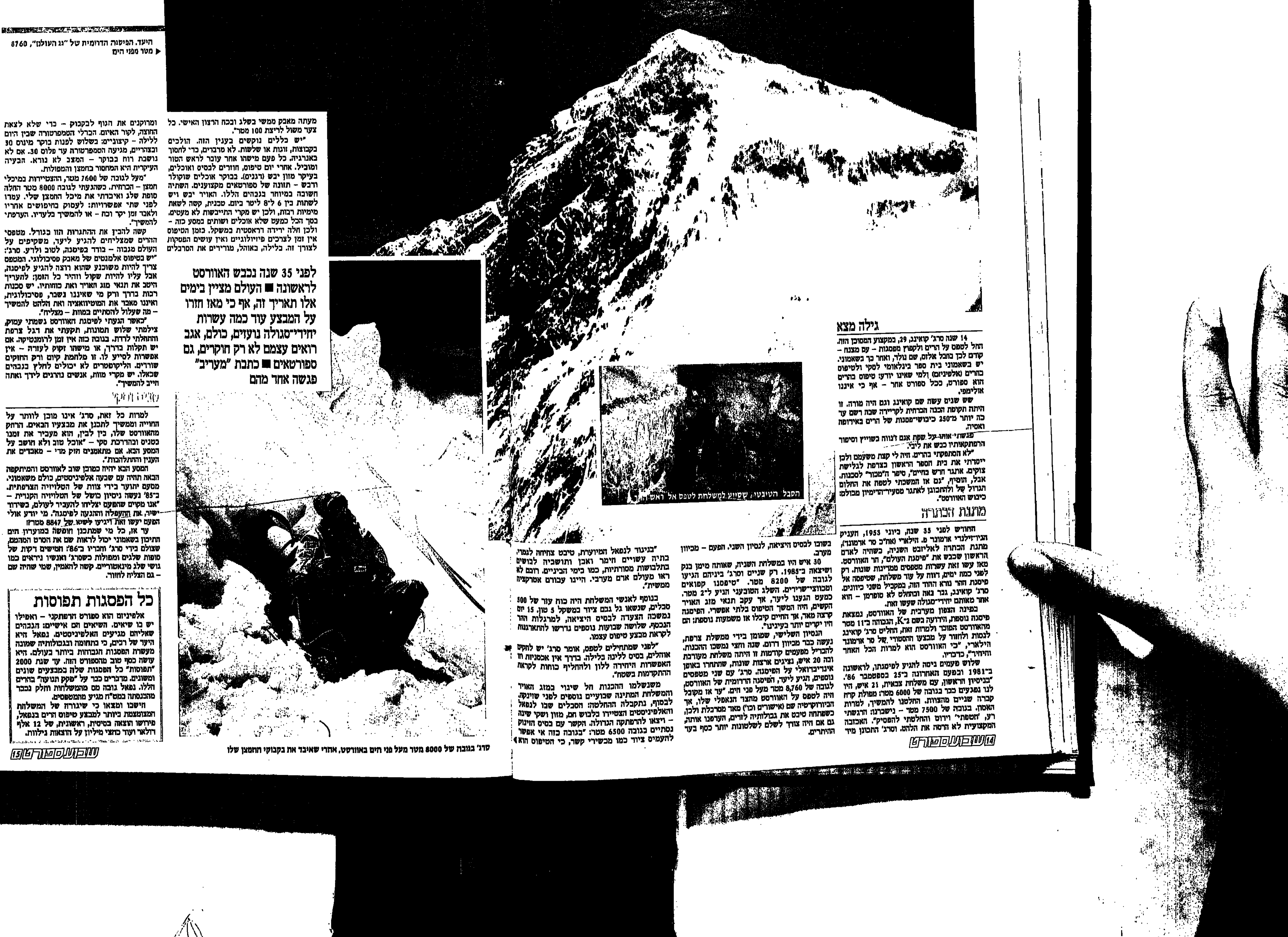
מג'יק ג'ונסון מהלייקרס. מגדולי המגוייסים

אקים אולג'וואן מיוסטון. הסנטר של השנה

פאט ומארטינה

אלופי ווימבלדון, האוסטרלי הססגוני פאט קאש, בן 23, כיום מדורג 4 בעולם, שצבר עד כה בקריירה שלו 3 מיליון דולאר רק מטניס ומארטינה נאוורטילובה, אמריקנית ילידת צ'כוסלובקיה, בת 31, כיום מדורגת 2 בעולם, שצברה בעזרת המחבט 13 מיליון דולאר – יותר מכל טניסאי אחר בעולם. היא היתה אלופת ווימבלדון 8 פעמים, 4 פעמים אלופת ארה"ב, פעמיים אלופת צרפת, 3 פעמים אלופת אוסטרליה. השגים שאין להם אח ודוגמא, גם בקרב הגברים.

היעד. הפיסגה הדרומית של "גג העולם", 8760 מטר מפני הים ◀

לפני 35 שנה נכבש האוורסט לראשונה ■ העולם מציין בימים אלו תאריך זה, אף כי מאז חזרו על המבצע עוד כמה עשרות יחידי־סגולה נועזים, כולם, אגב רואים עצמם לא רק חוקרים, גם ספורטאים ■ כתבת "מעריב" פגשה אחד מהם

גילה מצא

14 שנה סרג' קואינג, 29, במקצוע המסוכן הזה. החל לטפס על הרים ולקפוץ מפסגות – עם מצנח – קודם לכן בחבל אלזס, שם נולד, ואחר כך בשאמוני. יש בשאמוני בית ספר בינלאומי לסקי ולטיפוס בהרים (אלפיניזם) ולמי שאינו יודע: טיפוס בהרים הוא ספורט, ככל ספורט אחר – אף כי איננו אולימפי.

שש שנים עשה שם קואינג וגם היה מורה. זו היתה תקופת הכנה הכרחית לקריירה שבה רשם עד כה יותר מ־250 כיבושי־פסגות של הרים באירופה ואסיה.

פגשתי אותו על שפת אגם ז'נווה בשוייץ וסיפור הרפתקאותיו כבש את ליבי.

"לא הסתפקתי בהרים. היה לי קצת משעמם ולכן ייסדתי את בית הספר הראשון בצרפת לגלישת צוקים. אתגר חדש בחיים", סיפר ה"מכור" לסכנות. אבל, הוסיף, "גם אז המשכתי לטפח את החלום הגדול של ולהתכונן לאתגר מסעיר־הדימיון מכולם: כיבוש האוורסט".

מתנת הכתרה

החודש לפני 35 שנה, ביוני 1953, העניק הניו־זילנדי ארמונד פ. הילארי (אח"כ סר אדמונד), מתנת הכתרה לאליזבט השניה, כשהיה לאדם הראשון שכבש את "פיסגת העולם", הר האוורסט. מאז עשו זאת עשרות מטפסים ממדינות שונות. רק לפני כמה ימים, דווח על עוד משלחת, שטיפסה אל פיסגת ההר נורא ההוד הזה, במקביל משני כיוונים. סרג' קואינג, גבר נאה ובהחלט לא סופרמן – הוא אחד מאותם יחידי־סגולה שעשו זאת.

בפינה הצפון מערבית של האוורסט, נמצאת פיסגה נוספת, הידועה בשם K־2, הגבוהה ב־11 מטר מהאוורסט המוכר ולמרות זאת, החליט סרג' קואינג לנסות ולחזור על מבצעו ההסטורי של סר ארמונד הילארי, "כי האוורסט הוא למרות הכל האחד והיחיד", כדבריו.

שלוש פעמים ניסה להגיע לפיסגתו, לראשונה ב־1981 ובפעם האחרונה ב־25 בספטמבר '86. "בניסיון הראשון, עם משלחת צבאית, 21 איש, היו לנו נפגעים כבר בגובה של 6000 מטר: מפולת קרח קברה שניים מהצוות. החלטנו להמשיך, למרות האסון. בגובה של 7500 מטר – נישברנו: הרגשתי רע, 'חטפתי' וירוס והחלטתי להפסיק". האכזבה המקצועית לא הרסה את הלהט. וסרג' התכונן מיד בשובו לבסיס היציאה, לנסיון השני. הפעם – מכיוון מערב.

30 איש היו במשלחת השניה, שאותה מימן בנק ושיצאה ב־1985. רק שניים וסרג' ביניהם הגיעו לגובה של 8200 מטר. "טיפסנו קפואים ומכווצי־שרירים. השלג הטובעני הגיע ל־2 מטר. כמעט הגענו ליעד, אך עקב תנאי מזג האויר הקשים, היה המשך הטיפוס בלתי אפשרי. הפיסגה קרצה מאד, אך החיים קיבלו אז משמעות נוספת; הם היו יקרים יותר בעינינו".

הנסיון השלישי, שמומן בידי ממשלת צרפת, נעשה כבר מכיוון דרום. שנה וחצי נמשכו ההכנות. להבדיל מפעמים קודמות זו היתה משלחת מעורבת ובה 20 איש, נציגים ארצות שונות, שהתחרו באופן אינדיבידואלי על הפיסגה. סרג' עם שני מטפסים נוספים, הגיע ליעד, הפיסגה הדרומית של האוורסט, לגובה של 8,760 מטר מעל פני הים. "עד אז מקובל היה לטפס על האוורסט מהצד הנאפלי שלו, אך הביורוקרטיה שם (אישורים וכו') מאד מסרבלת ולכן, כשפתחה טיבט את גבולותיה לזרים, העדפנו אותה, גם אם היה צורך לשלם לשלטונות יותר כסף בעד ההיתרים.

"בניגוד לנפאל המיוערת, טיבט צחיחה לגמרי. בתיה עשויים חימר ואבן ותושביה לבושים בתלבושות מסורתיות, כמו בימי הביניים. רובם לא ראו מעולם אדם מערבי. היינו עבורם אטרקציה ממשית".

בנוסף לאנשי המשלחת היה כוח עזר של 500 סבלים, שנשאו על גבם ציוד במשקל 5 טון. 15 יום נמשכה הצעדה לבסיס היציאה, למרגלות ההר הנכסף. שלושה שבועות נוספים נדרשו להתארגנות לקראת מבצע טיפוס עצמו.

"לפני שמתחילים לטפס, אומר סרג' יש להקים אוהלים, בסיס ללינה בלילה. בדרך אין אכסניות וזו האפשרות היחידה ללון ולהחליף כוחות לקראת ההתקדמות בשטח".

משנשלמו ההכנות חל שינוי במזג האויר והמשלחת המתינה שבועיים נוספים לפני שזינקה. לבסוף, נתקבלה ההחלטה: הסבלים שבו לנפאל והאלפיניסטים הצטיידו בלבוש חם, מזון ושקי שינה – ויצאו להרפתקה הגדולה. הקשר עם בסיס הזינוק נסתיים בגובה 6500 מטר: "בגובה כזה אי אפשר להעמיס ציוד כמו מכשירי קשר, כי הטיפוס הוא ◀ מעתה מאבק ממשי בשלג ובכח הרצון האישי. כל צעד משול לריצת 100 מטר".

"יש כללים נוקשים בענין הזה. הולכים בקבוצות, זוגות או שלשות. לא מדברים, כדי לחסוך באנרגיה. כל פעם מישהו אחר עובר לראש הטור ומוביל. אחרי יום טיפוס, חוזרים לבסיס ואוכלים, בעיקר מזון יבש (דגנים). בבוקר אוכלים שוקולד ודבש – תזונה של ספורטאים מקצוענים. השתיה חשובה במיוחד בגבהים הללו. האויר יבש ויש לשתות בין 6 ל־8 ליטר ביום. טכנית, קשה לשאת מימיות רבות, ולכן יש מקרי התייבשות לא מעטים. בסך הכל כמעט שלא אוכלים ושותים במסע כזה – ולכן חלה ירידה דראסטית במשקל. בזמן הטיפוס אין זמן לצרכים פיזיולוגיים ואין עושים הפסקות לצורך זה. בלילה, באוהל, מורידים את הסרבלים ומרוקנים את הגוף לבקבוק – כדי שלא לצאת החוצה, לקור האיום. הבדלי הטמפרטורה שבין היום ללילה – קיצוניים: בשלוש לפנות בוקר מינוס 30 ובצהריים, מגיעה הטמפרטורה עד פלוס 30. אם לא נושבת רוח בבוקר – המצב לא נורא. הבעיה העיקרית היא המחסור בחמצן והמפולות.

"מעל לגובה של 7600 מטר, ההצטיידות במיכלי חמצן – הכרחית. כשהגעתי לגובה 8000 מטר החלה סופת שלג ואיבדתי את מיכל החמצן שלי. עמדו לפני שתי אפשרויות: לעסוק בחיפושים אחריו ולאבד זמן יקר וכח – או להמשיך בלעדיו. העדפתי להמשיך".

קשה להבין את ההתגרות הזו בגורל. מטפסי ההרים שמצליחים להגיע ליעד, משקיפים על העולם מגבוה – בודד בפיסגה, לטוב ולרע. סרג': "יש בטיפוס אלמנטים של מאבק פסיכולוגי. המטפס צריך להיות משוכנע שהוא רוצה להגיע לפיסגה, אבל עליו להיות שקול וזהיר כל הזמן: להעריך היטב את תנאי מזג האויר ואת כוחותיו. יש סכנות רבות בדרך ורק מי שאיננו נשבר, פסיכולוגית, ואיננו מאבד את המוטיבואציה ואת הלהט להמשיך – מה שעלול להסתיים במוות – מצליח".

"כאשר הגעתי לפיסגת האוורסט נשמתי עמוק, צילמתי שלוש תמונות, תקעתי את דגל צרפת והתחלתי לרדת. בגובה כזה אין זמן לרומנטיקה. אם יש תקלות בדרך, או מישהו זקוק לעזרה – אין אפשרות לסייע לו. זו מלחמת קיום ורק החזקים שורדים. הליקופטרים לא יכולים לחלץ בגבהים שכאלו. יש מקרי מוות, אנשים נהרגים לידך ואתה חייב להמשיך".

למרות כל זאת, סרג' אינו מוכן לוותר על החוייה וממשיך לתכנן את מבצעיו הבאים. הרחק מהאוורסט שלו, בין לבין, הוא מעביר את זמנו בטניס ובהדרכת סקי – "אוכל טוב ולא חושב על המסע הבא. אם מתאמנים חזק מדי – מאבדים את העניין וההתלהבות".

המסע הבא יהיה כמובן שוב לאוורסט והמיתקפה הבאה תהיה עם שבעה אלפיניסטים, כולם משאמוני. מסעם יתועד בידי צוות של הטלויזיה הצרפתית. ב־85' נעשה ניסיון כושל של הטלויזיה הקנדית – "אנו מקוים שהפעם יצליחו להעביר לעולם, בשידור ישיר, את ההעפלה וההגעה לפיסגה". מי יודע אולי הפעם יעשו זאת ויגיעו לשיא של 8847 מטר!

עד אז, כל מי שמתכנן חופשה במועדון הים התיכון בשאמוני יכול לראות שם את הסרט המהמם, שצולם בידי סרג' וחבריו ב־86': חמישים דקות של סופות שלגים ומפולות כשסרג' ואנשיו נראים כמו גושי שלג מינאטוריים. קשה להאמין, שמי שהיה שם – גם הצליח לחזור.

כל הפסגות תפוסות

אלפיניזם הוא ספורט הרפתקני – ואפילו יש בו שיאים. השיאים הם אישיים: הגבהים שאליהם מגיעים האלפיניסטים. נפאל היא היעד של רבים, כי בתחומה ובגבולותיה שמונה מעשרת הפסגות הגבוהות ביותר בעולם. היא עושה כסף טוב מהספורט הזה. עד שנת 2000 "תפוסות" כל הפסגות שלה במבצעים שונים ומשונים. מדברים כבר על "פקק תנועה" בהרים הללו. נפאל גובה מס מהמשלחות וחלק נכבד מהכנסתה במט"ח מגיע מהמטפסים.

חישבו ומצאו כי שיגורה של המשלחת המצומצמת ביותר למבצע טיפוס הרים בנפאל, פירושו הוצאה בסיסית, ראשונית, של 12 אלף דולר ועוד כחצי מיליון על הוצאות נילוות.

הסבל הטיבטי, שסייע למשלחת לטפס אל ראש...

סרג' בגובה של 8000 מטר מעל פני הים באוורסט, אחרי שאיבד את בקבוקי החמצן שלו

ברוריה ביגמן

בלט בחסרונו

הצוות האולימפי במיפרשיות "470", האחים דן ורן טורטן, מוכרים למרי כין עמיתיהם למקצוע בעולם. לא מכבר, סיימו את תחרויות "שבוע קארדה" (דורגו 10), באיטליה ועשו דרכם הביתה מסאן מקסים שבצרפת.

הם עצרו שם כדי לצפות בתחרות יוקרתית ליאכטות, שבה הפרס הכספי למנצח 100 אלף דולר. חבריהם הטובים ויריביהם, טרי פפונה, אלוף העולם לשעבר ולוק פילו, השתתפו להנאתם בתחרות זו. לאימון האחרון לפני הזינוק, לא הגיע הטקטיקן של היאכטה. הצרפתים פנו לרן טורטן והציעו שיחליף את הטקטיקן שלהם. הישראלי נענה בחיוב והצוות הצרפתי־ישראלי הפגין יכולת טובה בחזרה הגנרלית.

מרן נבצר להשתתף בתחרות, למחרת, כי צריך היה לחזור לישראל. אח"כ נודע לו שחבריו הצרפתים לא הצליחו... איך אומרים אצלנו: חסרונו בלט שם.

האשת היחידה. תמי ישראלי ממכמורת, היא האשה היחידה בנבחרת ישראל בגלשני מפרש, המשתתפת השבוע באליפות העולם, בחיפה. רואים אותה בכל תחרות. בינתיים אין לה מתחרות מהמין היפה

הישראלי הראשון

שופט הסיף הבינלאומי הוותיק אוריאל בר־יוסף (62), שהוזמן לשפוט באולימפיאדת סיאול, כבר מצויד בכל המסמכים הדרושים ויכול לצאת לשם.

הוא הישראלי היחיד, עד כה, שקיבל מהועד האולימפי הבינלאומי דרכון מיוחד, שמאפשר לו, החל מאוגוסט ועד נובמבר, להגיע לכל מדינה בעולם, ללא הגבלה. הדרכון הונפק בידי הוועדה הבינלאומית, מארגנת האולימפיארה ותתום בידי נשיא הוועד האולימפי הבינלאומי, חואן אנטוניו סמרנש.

בר־יוסף, מנהל אזורי של משרד הפנים במחוז הדרום, הוזמן לשפוט באולימפיאדה, פעם שניה ברציפות. עד כה שפט ב־4500 קרבות בינלאומיים, בשבע אליפויות עולם לבוגרים ועשר לנוער. בסיאול ישמש בוחן ראשי לשופטים בינלאומיים לדרג הגבוה ביותר.

כן ישפוט בתחרויות קרב־מודרני (קליעה, ריצת שדה, סוסים, שחיה וסיף), בצעירותו עסק בזה.

"אולימפי" בפעם ה־4

האצן הארוי גלאנס רוצה לעשות הסטוריה ■ ב־12 שנותיו בצמרת העולמית עוד לא דורג למטה מהמקום ה־6 בריצת 100 מטר ■ יש לו סיכוי

אלכס דורון

בגיל 31, שוב רוצה הארווי גלאנס להיות אולימפי. הוא מתכוון לרוץ, כל עוד יוכל. יריביו מכנים אותו "מר זס", כדי לציין את "קשישותו" על המסלול. עתה הוא מתאמן לקראת המבחנים האמריקנים לסיאול, במטרה להיות בנבחרת האולימפית, בפעם הרביעית.

כשהיה בן 19, סיים גלאנס במקום הרביעי בריצת הגמר ב־100 מטר באולימפיאדת מונטריאול וזכה במדליית הזהב, כ"מקל ראשון" במירוץ השליחים 4x100. כעבור 12 שנה, הוא עדיין נושא עיניו לחלום האולימפי.

הוא נטל חופשה ממקום עבודתו, במשרד ליחסי ציבור של חברת "אמריקן אכספרס" בפניקס, אריזונה וחזר להתאמן במסלולי הריצה של מיכללת אובורן, מדינת אלבאמה, שם למד. הוא חזר למאמן היהודי, מל רוזן. בחודש הבא, הוא יבוא עמו לאינדיאנאפוליס, למבחנים האולימפיים באתלטיקה של ארה"ב.

גלאנס אומר כי הוא חש שהפעם יש לו צ'אנס. "הסיכויים להצליח הם אמנם 50–50, אבל עצם העובדה שאהיה שם, זה כבר מחצית מה־50. היתר זה תלוי במצב הבריאותי שלי, ברוח שתנשוב בגבי... יש דברים שמהם צריך לחשוש. אבל אני מוכן לזה", אמר בראיון לעתון באלבאמה.

הארווי גלאנס הוא בלי ספק "סי־פור" מיוחד במינו. הוא שייך ל"אולד בויס" של המסלול, אף כי זמניו אינם מראים אותות של גיל. אשתקד, בהיותו בן 30, קבע את הזמן הטוב ביותר שלו. פעמיים השיג 10.03 שניות, רק 4 מאיות פחות מזמנו הטוב ביותר של קארל לואיס, בעל מדליית הזהב בלוס אנג'לס. זמנים אלו של גלאנס מהירים יותר מאלו שנקבעו בידי מנצחי שלוש אולימפיאדות (72', 76' ו־80').

לפני כמה ימים, בתחרות בלוס אנג'לס בחסות חברת המשקאות "פפסי קולה" קבע גלאנס 10.14 שניות ורכש בכך כרטיס למבחנים. הוא יודע שעליו להיות הרבה יותר מהיר באינדיאנאפוליס, לרוץ מהר יותר מ־10.10 שניות, על מנת לזכות באחד משישה או שמונה מקומות שיש לאצנים האמריקנים בנבחרת לסיאול.

אם יעשה זאת, סיאול תהיה האולימפיאדה השלישית שלו – והפעם הרביעית שנכלל בנבחרת לאולימפיאדה והוא היה בנבחרת למוסקווה 80' אבל ארה"ב לא השתתפה). עוד לא היה אצן שעשה זאת לפני כן.

אם יעשה זאת, זה גם יהיה הישג בפני עצמו, בשנה ה־16 של גלאנס כרץ ברמה עולמית. ב־12 השנים האחרונות הוא לא היה מדורג פחות מהמקום השישי בעולם בריצת 100 מטר. כדאי לקחת זאת בחשבון.

עד כה, לבד מהארווי גלאנס, רק אצן אחד נכלל שלוש פעמים בנבחרת ארה"ב לאולימפיאדה. היה זה פרנק ווייקוף, בשלוש אולימפיאדות רצופות 1928, 1932 ו־1936.

מל רוזן היה מאמן אצני ארה"ב ללוס אנג'לס והוא מעריך כי להארווי גלאנס סיכוי ריאלי להיות בסיאול. "אינני אומר שיהיה בין שלושת הראשונים. הוא יהיה בין הששה", הדגיש המאמן רב הניסיון.

הארוי גלאנס (משמאל). מאמנו מאמין שיהיה בין הששה לסיאול

האטרקציה של טורניר הכדורסל

ענק הצי רובינסון. מילוי מצברים באירופה

דייויד רובינסון, מהנדס המתשפים הענק (2.12 מטר) של אקדמיית הצי האמריקני, יהיה בסיאול אחת האטרקציות הגדולות ביותר. לא רק בגלל קומתו. כשם שמייקל ג'ורדן היה ה"אס" של נבחרת ארה"ב בטורניר הכדורסל בלוס אנג'לס, כך רובינסון יהיה בסיאול. בעוד כשנה ומחצה הוא אמור להרויח מיליונים רבים בסאן אנטוניו ספרס מהנ.ב.א. (26 מיליון דולאר ב־8 שנים) – אבל בעוד פחות משלושה חודשים הוא ישחק חינם...

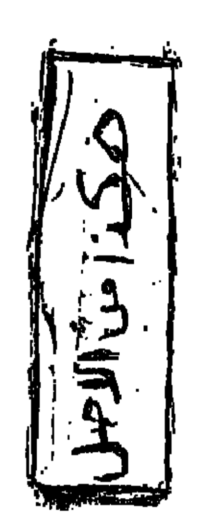
יחד עם עוד עשרה שחקנים, יצא רובינסון בתחילת השבוע לסיור של ששה משחקים באירופה, כחלק מההכנה לסיאול (אף כי הקבוצה איננה נקראת עדיין הסגל האולימפי של ארה"ב, כי הוא ייקבע רק בחודש הבא).

כל העיינים מתמקדות כבר ברובינסון, שיקדיש מעתה את כל זמנו להכנות לאולימפיארה. ארה"ב חותרת, בגלוי, לזכות במדליית הזהב, עם נבחרת חזקה ובמיוחד כזו שמסוגלת להוכיח את כוחה מול בריה"מ ויוגוסלאוויה, שקרוב לוודאי יהיו בסיאול. "סיאול היא עכשיו בעדיפות ראשונה אצלי", הכריז באזני כתבים אמריקנים.

מאמן הנבחרת האמריקנית לסיאול, ג'ון תומפסון, שחור, הביע שביעות רצון מכושרו של רובינסון. הענק, שנבחר אשתקד לכדורסלן השנה, אינו מצליח להשתחרר מהטראומה הגדולה: כשלון נבחרת ארה"ב למשחקים הפאן אמריקניים, מול ברזיל עם אוסקר שמידט. "המשחק ההוא הוא חומר למחשבה לפני כל משחק... למרתי ממנו שעלי לשחק חזק יותר, לא לוותר", התבטא לא מכבר.

"בשבעה החודשים האחרונים לא שיחקתי די. עכשיו אמלא את המצברים ובמבחנים האחרונים, בחודש הבא, אהיה בכושר שיא", התחייב רובינסון. המאמן תומפסון הציג כבר את הפילוסופיה שלו: כדורסל אגרסיבי ביותר, כוח רב בהגנה, שמירה אישית, תפקיד חיוני לרובינסון ב"לאו פוסט". תנועה, בהתאם. כל השחקנים הגבוהים של סגל ארה"ב לסיאול נדרשו למשטר אימונים מיוחד לקראת השלב האחרון של המבחנים.

תחזיטוטו

שישו שכטמן

תחזית למחזור 43 בטוטו

1. מורולבארק - אסנדון סיטי. המארחים עם נצחון בודד בחודש האחרון, זקוקים ברחיפות להשתפרות ע"מ למנוע את התדרדרותם בטבלה. כנראה שישיגו זאת. 1.

2. נונאוודינג - פרנקסטון. האורחים מתרחקים ממובילת הטבלה וניצחו בשנה שעברה 3–1. נונאוודינג ניצחה בשבת שעברה בחוץ ואולי תעשה זאת בבית השבת. משולש.

3. סאנבורי - נוקס סיטי. האורחים בתנופה: למרות מיקומם השיגו 5 נקודות ב־3 המחזורים האחרונים. אולי יצליחו גם השבת. 1, 2.

4. היידלברג - אלטונה סיטי. עברנו לליגה השנייה של ויקטוריה, המופיעה בפעם הראשונה השנה בטופס הטוטו. הליגה מצטיינת בכך שאין בה כמעט הפתעות לכן כמשחק זה תיקו סולו, בגלל המיקום הקרוב של שתי הקבוצות בטבלה.

5. נורת' גילונג - וויברלי. גם במשחק זה 1 סולו "בלי חוכמות".

6. פרהאראן - אלתהאם. המארחים כבר היו ב־5 השנים האחרונות בשלוש הליגות העליונות של מדינת ויקטוריה. מזלם, שיריבתם היא סוגרת הטבלה. גם כאן 1 סוף.

7. רינגווד - דונקסטר. דונקסטר הובילה את הטבלה בתחילת העונה. צברה 2 נקודות בודדות בחמישה המחזורים האחרונים וכנראה שגם השבת, תפסיד. 1 שלישי ברציפות.

8. סנדרינגהאם - קליפטון היל. גם המיקום הקרוב בטבלה, גם העובדה שהאורחים הבקיעו חמישיה בשבת האחרונה, מביאים אותנו לסמן משולש.

9. יאראויל - רוכטון. כשם שסימנו שלושה 1 רצופים, גם כאן נוסיף משולש שני, ברציפות.

10. ארלאייד - פרה־הילס. משחק קשה לניחוש. האורחים הפסידו רק משחק אחד בחמישה המחזורים האחרונים ומיקומם בטבלה מטעה, כי יש להם משחק חסר. 1, 2 מתאים לנו כאן...

11. קמברלאנד - פולנית. גם לפולניה, משחק חסר, אך היא מתקדמת אל צמרת הליגה הראשונה בדרום אוסטרליה. היריבה מומחית להפתעות. משולש.

12. הלאס - קמבלטאון. המארחים הפסידו השבת למובילה, קרואטיה, ואם הם רוצים לזכות באליפות עליהם לנצח. להערכתי, הם גם ינצחו. 1 סולו.

13. מודבורי - וודביל. משחק קשה לניחוש, קל לסימון... שתי סוגרות הטבלה, נפגשות ושום תוצאה לא תפתיע.

14. סאליסבורי - קרואטיה. בעשרת הסיבובים האחרונים, הפסידה קרואטיה רק במשחק אחד (לפולניה) והיא מובילה את הטבלה בביטחה. אולי זה יקרה השבת ואולי לא. משולש במשחק האחרון.

גרי לינקר נוגח (מימין) לעיני פרנק רייקרד (משמאל) וברי ואן־ארלה ההולנדים. נבחרת האורנג' עלתה לחצי הגמר. האנגלים חזרו בבושת פנים הביתה (צילום א.פ.)

דרום אוסטרליה
(לאחר 14 מחזורים)

1.	קרואטיה	8–25	21
2.	הלאס	18–26	17
3.	בירקאלה	13–14	17
4.	סאליסבורי	13–17	16
5.	פולניה*	18–26	15
6.	קמבלטאון	17–15	15
7.	ארלאייד	22–18	12
8.	ליון גריינג'	28–23	12
9.	קמברלנד	21–19	11
10.	פרה־הילס*	18–14	11
11.	מודבורי	18–13	10
12.	וודביל	27–11	9

* משחק חסר

ויקטוריה (ליגה ראשונה)
(לאחר 12 מחזורים)

1.	אלטונה־גייט	3–28	21
2.	פרנקסטון	15–23	17
3.	אלביון*	9–14	14
4.	נונאודינג	17–17	13
5.	ווריבי*	8–11	12
6.	ווסט־גייט	15–15	12
7.	מורולברקי	17–20	11
8.	מורדיאלוק	22–15	11
9.	ריצ'מונד	25–16	11
10.	ברודמדוס*	14–14	10
11.	אסנדון סיטי	15–12	10
12.	נוקס סיטי	19–13	10
13.	דנדנונג	12– 6	8
14.	סנבורי	20– 8	4

* משחק חסר

ויקטוריה (ליגה שנית)
(אחרי 12 משחקים)

1.	רוכטון	8–19	18
2.	נורת' גילונג	15–25	18
3.	סנדרינגהאם	12–24	17
4.	קליפטון היל	13–25	16
5.	קילור	11–19	16
6.	יאראויל	11–14	14
7.	וויברלי	17–23	13
8.	רינגווד	23–18	11
9.	פרהאראן	21–18	10
10.	פט. מלבורן	20–14	9
11.	היידלברג	17–10	8
12.	דונקסטר	15– 5	8
13.	אלטונה סיטי	27–14	6
14.	אלתהאם	32–13	5

הצעות השבוע

שיטות מלאות

משחק	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	1	2	1	1
2	1	2	2, 1	2, x, 1
3	1	2, 1	2, 1	x
4	x	2, 1	2, x	2
5	x	1	1	2, x, 1
6	2	x, 1	2, 1	1
7	2, 1	x, 1	x, 1	2, x, 1
8	1	1	2, 1	x
9	x, 1	x	1	1
10	2, 1	x	1	x, 1
11	2	2, x	2, x	x, 1
12	1	x, 1	1	x, 1
13	x, 1	2	2, x	x, 1
14	1	1	x	2
שלשות	—	—	—	3
כפולים	4	6	8	4
טורים	16	64	256	432

שיטה מצומצמת

משחק	טופס מלא	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x	2, x
3	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1
4	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1	x, 1
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
8	2, x, 1	2	x	1	2	x	1	2	x	1
9	2, x, 1	x	1	2	1	2	x	2	x	1
10	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1	2, 1
11	2, x, 1	x	1	2	1	2	x	2	x	1
12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1	2, x, 1
14	2, x, 1	2	2	2	x	x	x	1	1	1

שלשות 6
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת 432

גם בטוח, כדורגל

קבוצת הכדורגל של חב־רת הפניקס הישראלי (וכתצ־לום) היא מהוותיקות בליגה למקומות עבודה והבכירה בענף הבטוח. הקבוצה קיימת 11 שנה ובמשך כל התקופה הופיעה בליגה העליונה. שחקני הקבוצה הם עובדים של החברה וסוכניה.

האב הרוחני שלה הוא מנכ"ל החברה יוסי חכמי, שלמרות עיסוקיו הרבים מק־דיש זמנו לפיתוח ולקידום הקבוצה.

מנהלה "הנצחי", מיום הי־וסדה, הוא ירח ארליכמן, מנהל אדמיניסטרטיבי בחב־רה. יש לו חלק נכבד בהקמת הקבוצה ובהישגיה.

המאמן בשנה האחרונה היה אורי הילמן (מאמן הפו־על ראשל"צ), שתחת שרביטו עלתה הקבוצה לפלייאוף העליון.

מאגר השחקנים של "הפ־ניקס" מנוסה, וביניהם נציין את איש הביטוח הוותיק, מאיר ציטיאת, המהווה את לב ליבה של הקבוצה. לידו עוזר הסוכן, יעקב עוז.

ירח ארליכמן
הרוח החיה

קבוצת הפניקס ת"א. עומדים, מימין: דב יצחקוב (עוזר מנהל), מאיר ציטיאת, אורי הילמן (מאמן), אמנון אבנר, משה שפינל, שמואליק דוידי, יעקב הלפרין, אלי מזרחי, נסים צבי, עידו נויברגר, שלום זלצברג, יוסי כהן, ירח ארליכמן (מנהל הקבוצה). כורעים: ישראל מאור, שמואל בז'רני, יעקב עוז, עזרי גמליאל, אלישע כהן, חיים גוזי, אבי חביב, אילן ג'ורג', מיקי גרובר. בשורה התחתונה: עמוס זיו ואליהוו רבין (שניהם שוערים)

רועי בן נתן

קבוצת הקט־רגל של סלון הוד, זכתה כשבוע שעבר בגביע הליגה למ־קומות לעונת 87/8' כשניצחה בגמר את המטה הארצי של המשטרה מת"א 3-6 (1-1). המשחק נערך במתנ"ס

המשטרה נכנעה בגמר

סלון הוד אלופת הקט־רגל בת"א ■ נסתיימה עונה גדושת פעילות ואירועים

תל־אביב. ראש הקבוצה הניף את הג־ביע בתום המשחק, לתשואות האוה־דים. לאחר מכן נשפכה השמפניה המ־סורתית....

בטורניר השתתפו 40 קבוצות, ללא הבכירים שבחבורה וכך ניתנה הז־דמנות לקבוצה מהדרג השני לצאת אל הכותרות. אירוע זה יהפוך מהשנה למ־סורת שתסיים את עונת המשחקים כו־לה.

חברת חשמל – שניה

במשחק שארית ומסיים בצמרת הליגה הבכירה בכדורגל, נפרדו קבו־צות עירית תל־אביב וחברת החשמל ת"א ב־3–3 ובכך הבטיחה עירית ת"א את מקומה השלישי. חברת החשמל במקום השני. בבכורה זכתה קבוצת בנק לאומי, זו הפעם השישית ברציפות.

כך הגיעה לסיומה המוצלחת עונה גדושה במשחקים ובאירועים שאורגנו בידי המחלקה למקומות עבודה בהפו־על מחוז ת"א, בה השתתפו למעלה מ־3,000 ספורטאים מכמאה מפעלים.

מעתה, ההכנות יוקדשו לקליטת עשרות מפעלים וקבוצות חדשות, שכ־בר נרשמו ובכך יצטרפו למשפחה הג־דולה והטובה הקיימת במחוז.

אין ספק, הליגה הולכת ומתפתחת בצורה מרשימה וברור שבעוד שנים מעטות יהיו הליגות העממיות הללו לאחד הגופים הגדולים בספורט היש־ראלי. ראשיה יצטרכו להתחשב במסג־רת זו וגם למצוא דרכים חדשניות לארגונה.

מסיבת סיום

בהמשך לכתבה משבוע שעבר על הזמנת ישראל להשתלב באירוע אירו־פי של ספורט במקומות עבודה ביוגוס־לאוויה, נפגש יצחק אופק, מזכ"ל מרכז הפועל, עם מנהלי מחוזות הפועל ומנ־הל האגף לספורט עממי ומסר פרטים נוספים על העומד להתרחש. הולחט להעלות רעיונות מגובשים, לקראת האפשרות להקים משלחת משולבת, כשמרכז הפועל יתמוך בה כספית.

באווירה בינלאומית זו – להתר־אות במסיבת הסיום של הליגה למק־מות עבודה במחוז תל־אביב, שתהיה בבית אסיה בת"א ב־6 ביולי, בהשתת־פות נציגי הקבוצות ואישים מרכזיים מהפועל ת"א, מועצת פועלי ת"א, מר־כז הפועל ואורחים נוספים.

מעריב לילדים
ח' בתמוז תשמ"ח | גליון 341 | 19 במאי 1988
23 ביוני 1988 | עורכת בת דורה בר | גראפיקה: יואל אופיר לוסי קוסיר

צילום: צבי אלדר גוזלים של סיבכי שחור כיפה.

שלום שלום

לפני שנים לא רבות התנהל ויכוח בין מחנכים על השפעת הפרסום על הילדים. כיום, השלימו כולם (כמעט) שאין ברירה והפרסום הפך להיות חלק מחיינו.

בין החברות המייצרות מוצרים המיועדים גם לילדים, מתנהלת תחרות – מי תפתיע את הילדים בפרסים ובהגרלות מרשימות יותר.

כל זמן שהיה מדובר בפרסים של צעצועים, מדבקות, טיסות בשמי הארץ, אביזרי טיולים ועוד – התופעה היתה מתקבלת על הדעת.

אבל – השבוע נדהמתי: חברה אחת המייצרת משקאות קלים הכריזה על מבצע פרסים של... בעלי־חיים, חלקם חיות מחמד כמו כלבים וחתולים. על זה אין לי התנגדות. אך נראה מה יעשה ילד שזכה בכלבלב והוריו לא מסכימים לגדלו בבית או ילדה שזכתה בחתול וכבר יש לה בבית חתול...

אך אני מתנגד לפרס הראשון – קוף. כמובן, שמדובר בקוף מאולף. האילוף גורם לקוף סבל נורא. הטיפול בקוף מסובך מאוד. קל יותר לגדל תינוק בבית מאשר קוף. הקוף סובל בשבי, הוא נתקל במחלות ילדים, והגידול שלו גורם אכזבה למגדלים, ולרוב מסתיים הסיפור במותו של הקוף. לו רק בשל צער־בעלי־חיים אני פונה לחברה – אנא, בטלו את המבצע.

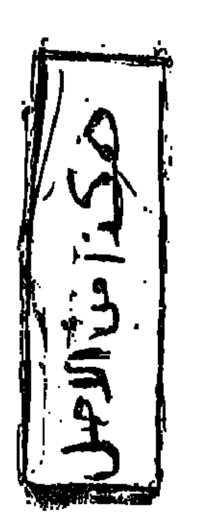
עמוס בר

שירי שטות

רְאִי רְאִי, הַגִּידָה לִי,
אֱמֹר לִי בְּפָנִים:
הַאִם יָפָה אֲנִי אוֹ לֹא?
מָה דַּעַת הַבָּנִים?

וְאֵיזֶה בַּעַל לִי יִהְיֶה,
חָכָם? עָשִׁיר? צָעִיר?
אוּלַי מִשְׁחִיז הַסַּכִּינִים
הַמִּסְתּוֹבֵב בָּעִיר?

מתוך הספר "אמא אווזה" בהוצאת מודן

איקס מיקס דריקס

היום אני מציע לכם את המשחק הידוע איקס־מיקס־דריקס.

לאלה אשר בכל זאת שכחו את כללי המשחק, נזכיר כי יש להצליח לסדר שלוש צורות זהות על שורה או עמודה או אלכסון על גבי רשת בת תשע משבצות.

הכנסת המשחק למחשב:

1. הדלק את המחשב וטען את שפת הבייסיק בעזרת פקודה BASIC או BASICA, או BWBASIC לפי המחשב שלך.
2. הכנס את התוכנה כפי שהיא מופיעה בעמוד זה. הפעם התכנית קצת ארוכה, לכן הקפד להעתיקה ללא שגיאות. אין צורך להעתיק את שורות ההערות אשר מתחילות במלה REM.
3. דאג לאחסן את התכנית על גבי דיסקט או דיסק קשיח בעזרת פקודת ה־SAVE.
4. לאחר הכנסת כל התכנית לחץ על המקש NUM LOCK על מנת להשתמש בחלק הימני של לוח המקשים. לחץ על המקש F2 או הקש את המלה RUN ולחץ על הקש ENTER.

הפעלת המשחק

כאשר אתה מריץ את התכנה, מופיעה רשת בת תשע משבצות על גבי המסך. אם הינך בעל מסך צבעוני, הרקע יופיע בצבע כחול והרשת בצבע ירוק. זכור: לכל אורך המשחק הנורית של המקש NUM LOCK צריכה להישאר דלוקה. בשלב הזה יש לך שלוש שניות לשחק ראשון. אם אינך מחליט תוך שלוש שניות המחשב ישחק ראשון ואז יהא תורך.

תשעת הכפתורים של החלק הימני של לוח המקשים מייצגים את תשע המשבצות של הרשת.

לדוגמא, המקש 5 שייך למשבצת המרכזית של הרשת.

מקש 9 שייך למשבצת הימנית העליונה וכו'.

המחשב מסמל את חייליו בעזרת אות "X" ואתה באות "O".

אם המחשב ינצח הוא ישמיע קטע של סימפוניה של BEETHOVEN (איזהו) ולחילופין אם תנצח יישמע קטע של MOZART (איזהו).

אם תגיע למצב ללא מוצא יישמע קטע של תווים הולכים ויורדים. בכל מקרה, חמש שניות לאחר גמר משחק, המסך ינוקה והתוכנה תתחיל מחדש.

אם הינך רוצה להפסיק את המשחק כאשר תורך לשחק, לחץ על מקש ה־ESC. לחיצה על F2 תחזיר את המשחק להתחלה.

מנשה אונגר

```
10 DEFINT A-Y : DIM V(3,3) : DIM P(3,3,2) : KEY OFF
20 ME = 1 : YOU = 2
30 FOR I=1 TO 3:FOR J=1 TO 3
40 V(I,J) = 0
50 NEXT J : NEXT I
60 COLOR 14,1,0 : CLS : COLOR 4,2,0 : BEGL = 4 : BEGC = 20
70 REM
80 REM *** cell locations
90 P(1,1,1) = BEGL+3 : P(1,1,2) = BEGC+5
100 REM
110 P(1,2,1) = BEGL+3 : P(1,2,2) = BEGC+16
120 P(1,3,1) = BEGL+3 : P(1,3,2) = BEGC+27
130 P(2,1,1) = BEGL+9 : P(2,1,2) = BEGC+5
140 P(2,2,1) = BEGL+9 : P(2,2,2) = BEGC+16
150 P(2,3,1) = BEGL+9 : P(2,3,2) = BEGC+27
160 P(3,1,1) = BEGL+15: P(3,1,2) = BEGC+5
170 P(3,2,1) = BEGL+15: P(3,2,2) = BEGC+16
180 P(3,3,1) = BEGL+15: P(3,3,2) = BEGC+27
190 REM
200 REM *** draw grid
210 REM
220 LOCATE BEGL,BEGC : PRINT CHR$(201);
230 FOR I = 1 TO 3 : PRINT STRING$(10,205); CHR$(209);:NEXT I
240 LOCATE BEGL,BEGC+33 : PRINT CHR$(187)
250 FOR K = 0 TO 12 STEP 6
260 FOR J = 1 TO 5
270 LOCATE K+BEGL+J,BEGC : PRINT CHR$(186);
280 FOR I = 1 TO 3 : PRINT STRING$(10,32); CHR$(179);:NEXT I
290 LOCATE K+BEGL+J,BEGC+33 : PRINT CHR$(186)
300 NEXT J
310 LOCATE K+BEGL+J,BEGC : PRINT CHR$(199);
320 FOR I = 1 TO 3 : PRINT STRING$(10,196);CHR$(197);: NEXT I
330 LOCATE K+BEGL+J,BEGC+33 : PRINT CHR$(182)
340 NEXT K
350 LOCATE BEGL+18,BEGC : PRINT CHR$(200);
360 FOR I = 1 TO 3 : PRINT STRING$(10,205); CHR$(207);:NEXT I
370 LOCATE BEGL+18,BEGC+33 : PRINT CHR$(188)
380 COLOR 14,1,0
390 YOUWIN=0 : IWIN = 0 : INIT = 0
400 ON TIMER(3) GOSUB 2590 : TIMER ON : PAS = 0
410 Z1$=INKEY$
420 IF PAS = 1 GOTO 470
430 IF Z1$="" GOTO 410 ELSE GOTO 550
440 REM
450 REM *** my turn
460 REM
470 GOSUB 1160
480 LS = 0
490 GOSUB 2400
500 REM
510 REM *** yours
520 REM
530 GOSUB 2530
540 Z1$=INKEY$ : IF Z1$="" GOTO 530
550 IF ASC(Z1$)=49 OR ASC(Z1$)=52 OR ASC(Z1$)=55 GOTO 660
560 IF ASC(Z1$)=50 OR ASC(Z1$)=53 OR ASC(Z1$)=56 GOTO 670
570 IF ASC(Z1$)=51 OR ASC(Z1$)=54 OR ASC(Z1$)=57 GOTO 680
580 IF ASC(Z1$)=27 THEN CLS : KEY ON : END
590 REM
600 REM *** wrong key
610 REM
620 SOUND 100,3 : GOTO 530
630 REM
640 REM *** dispatch by key
650 REM
660 CO= 1 : GOTO 690
670 CO= 2 : GOTO 690
680 CO= 3 : GOTO 690
690 LI= 3 - INT((ASC(Z1$)-49)/3)
700 REM
710 REM *** if cell is busy, ignore
720 REM
730 IF V(LI,CO) <> 0 THEN SOUND 100,3 : GOTO 530
740 REM
750 REM *** input OK
760 REM
770 LOCATE P(LI,CO,1),P(LI,CO,2) : PRINT "O"
780 V(LI,CO) = YOU
790 GOSUB 890
800 REM
810 REM *** finish ?
820 REM
830 GOSUB 2400
840 GOTO 470
850 REM
860 REM *** check if you filled it
870 REM *** first all lines
880 REM
890 DANGER = 0 : COL = -1
900 FOR L=1 TO 3
910 LIN = L : S = 0
920 FOR C=1 TO 3 : S=S-(V(L,C) = YOU)+(V(L,C) = ME) : NEXT C
930 IF S > 1 GOTO 1090
940 NEXT L
950 REM
960 REM *** then all columns
970 REM
980 FOR C=1 TO 3 : LIN = -1
990 COL = C : S = 0
1000 FOR L=1 TO 3 : S=S-(V(L,C) = YOU) + (V(L,C) = ME) : NEXT L
1010 IF S > 1 GOTO 1090
1020 NEXT C
1030 REM
1040 REM *** then diagonals
1050 REM
1060 COL=-1 : LIN=-1
1070 D1=(V(1,1)=ME)+(V(2,2)=ME)+(V(3,3)=ME)-(V(1,1)=YOU)-(V(2,2)=YOU)-(V(3,3)=YOU)
1080 D2=(V(3,1)=ME)+(V(2,2)=ME)+(V(1,3)=ME)-(V(3,1)=YOU)-(V(2,2)=YOU)-(V(1,3)=YOU)
1090 IF S = 3 OR D1 = 3 OR D2 = 3 THEN YOUWIN = 1
1100 IF YOUWIN = 1 THEN RETURN
1110 IF S > 1 OR D1 > 1 OR D2 > 1 THEN DANGER = 1
1120 RETURN
1130 REM
1140 REM ******** look for a good cell
1150 REM
1160 IF INIT <> 0 GOTO 1190
1170 IF V(2,2)<>0 GOTO 1190
1180 INIT = 1: LOCATE P(2,2,1),P(2,2,2) : PRINT "X";: V(2,2) = ME : RETURN
1190 IF DANGER <> 1 GOTO 1500
1200 REM *** DANGER !
1210 LS =1 : GOSUB 1530 : IF IWIN = 1 THEN RETURN
1220 IF LIN <> -1 GOTO 1270
1230 IF COL <> -1 GOTO 1330
1240 IF D1 > 1 GOTO 1380
1250 IF D2 > 1 GOTO 1430
1260 REM dangerous line
1270 REM
1280 FOR C = 1 TO 3
1290 IF V(LIN,C)<>0 GOTO 1310
1300 V(LIN,C)=ME : LOCATE P(LIN,C,1), P(LIN,C,2):PRINT "X";:GOSUB 2310:RETURN
1310 NEXT C
1320 REM dangerous column
1330 REM
1340 FOR L = 1 TO 3
1350 IF V(L,COL)<>0 GOTO 1370
1360 V(L,COL)=ME : LOCATE P(L,COL,1), P(L,COL,2):PRINT "X";:GOSUB 2310:RETURN
1370 NEXT L
1380 FOR I=1 TO 3
1390 IF V(I,I)<>0 GOTO 1410
1400 V(I,I)=ME : LOCATE P(I,I,1), P(I,I,2) : PRINT "X";:GOSUB 2310: RETURN
1410 NEXT I
1420 STOP
1430 IF V(3,1) = 0 GOTO 1460
1440 IF V(2,2) = 0 GOTO 1470
1450 IF V(1,3) = 0 GOTO 1480
1460 V(3,1)=ME : LOCATE P(3,1,1), P(3,1,2) : PRINT "X";:GOSUB 2310: RETURN
1470 V(2,2)=ME : LOCATE P(2,2,1), P(2,2,2) : PRINT "X";:GOSUB 2310: RETURN
1480 V(1,3)=ME : LOCATE P(1,3,1), P(1,3,2) : PRINT "X";:GOSUB 2310: RETURN
1490 REM ***
1500 REM *** no danger
1510 REM ***
1520 REM *** is there any free row or column or diagonal
1530 FOR L = 1 TO 3
1540 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
1550 FOR C = 1 TO 3
1560 IF V(L,C)=ME THEN MEP=MEP+1
1570 IF V(L,C)=0 THEN LG=L : CG=C
1580 NEXT C
1590 IF MEP < 2 GOTO 1620
1600 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 1620
1610 LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:IWIN=1:RETURN
1620 NEXT L
1630 FOR C = 1 TO 3
1640 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
1650 FOR L = 1 TO 3
1660 IF V(L,C)=ME THEN MEP=MEP+1
1670 IF V(L,C)=0 THEN LG=L : CG=C
1680 NEXT L
1690 IF MEP<2 GOTO 1720
1700 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 1720
1710 LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:IWIN=1:RETURN
1720 NEXT C
1730 REM *** diagonals
1740 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
1750 FOR D = 1 TO 3
1760 IF V(D,D) = ME THEN MEP=MEP+1
1770 IF V(D,D) = 0 THEN LG=D : CG = D
1780 NEXT D
1790 IF MEP<2 GOTO 1820
1800 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 1820
1810 LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:IWIN=1:RETURN
1820 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
1830 IF V(1,3)=ME THEN MEP=MEP+1 ELSE IF V(1,3)=0 THEN LG=1 : CG=3
1840 IF V(2,2)=ME THEN MEP=MEP+1 ELSE IF V(2,2)=0 THEN LG=2 : CG=2
1850 IF V(3,1)=ME THEN MEP=MEP+1 ELSE IF V(3,1)=0 THEN LG=3 : CG=1
1860 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 1880
1870 IF MEP=2 THEN LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:IWIN=1:RETURN
1880 IF LS=1 THEN RETURN
1890 REM *** all rows with 1 of mine ***
1900 REM ******************************************
1910 FOR L = 1 TO 3
1920 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
1930 FOR C = 1 TO 3
1940 IF V(L,C)=0 THEN LG=L : CG=C
1950 NEXT C
1960 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 1980
1970 IF MEP=1 THEN LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:V(LG,CG)=ME:RETURN
1980 NEXT L
1990 FOR C = 1 TO 3
2000 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
2010 FOR L = 1 TO 3
2020 IF V(L,C)=0 THEN LG=L : CG=C
2030 NEXT L
2040 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 2060
2050 IF MEP=1 THEN LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:V(LG,CG)=ME:RETURN
2060 NEXT C
2070 REM *** diagonals
2080 FOR D = 1 TO 3
2090 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
2100 IF V(D,D) = ME THEN MEP=MEP+1
2110 IF V(D,D) = 0 THEN LG=D : CG = D
2120 NEXT D
2130 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 2150
2140 IF MEP=1 THEN LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:V(LG,CG)=ME:RETURN
2150 MEP = 0 : LG = 0 : CG = 0
2160 IF V(1,3)=ME THEN MEP=MEP+1 ELSE IF V(1,3)=0 THEN LG=L : CG=C
2170 IF V(2,2)=ME THEN MEP=MEP+1 ELSE IF V(2,2)=0 THEN LG=L : CG=C
2180 IF V(3,1)=ME THEN MEP=MEP+1 ELSE IF V(3,1)=0 THEN LG=L : CG=C
2190 IF LG=0 OR CG=0 GOTO 2220
2200 IF MEP=1 THEN LOCATE P(LG,CG,1),P(LG,CG,2):PRINT"X";:V(LG,CG)=ME:RETURN
2210 REM *** i am nowhere
2220 IF V(2,2) = 0 THEN V(2,2)=ME:LOCATE P(2,2,1),P(2,2,2):PRINT"X";:RETURN
2230 FOR L=1 TO 3
2240 FOR C=1 TO 3
2250 IF V(L,C)=0 THEN V(L,C)=ME:LOCATE P(L,C,1),P(L,C,2):PRINT"X";:RETURN
2260 NEXT C
2270 NEXT L
2280 REM nowhere to go ...
2290 GOTO 2510
2300 REM
2310 FOR L = 1 TO 3
2320 IF (V(L,1)=ME)+(V(L,2)=ME)+(V(L,3)=ME) = -3 THEN IWIN = 1
2330 NEXT L
2340 FOR C=1 TO 3
2350 IF (V(1,C)=ME)+(V(2,C)=ME)+(V(3,C)=ME) = -3 THEN IWIN = 1
2360 NEXT C
2370 IF (V(1,1)=ME)+(V(2,2)=ME)+(V(3,3)=ME) = -3 THEN IWIN = 1
2380 IF (V(1,3)=ME)+(V(2,2)=ME)+(V(3,1)=ME) = -3 THEN IWIN = 1
2390 RETURN
2400 IF YOUWIN=1 GOTO 2480
2410 IF IWIN<>1 THEN RETURN
2420 Z2$= "T180O2P8P8L8GGGL2E-P24P8L8FFFL2D"
2430 PLAY Z2$
2440 ON TIMER(5) GOSUB 2500
2450 TIMER ON : NW = 0
2460 IF NW = 1 GOTO 20
2470 GOTO 2460
2480 IF YOUWIN = 1 THEN PLAY "T150O3L4CP8L8DL4CP8L8DL8CDDB>C"     GOTO 2440
2490 RETURN
2500 TIMER OFF : NW = 1 : RETURN
2510 FOR I = 2000 TO 500 STEP -50 : SOUND I,1 : NEXT I
2520 GOTO 2440
2530 FOR L =1 TO 3
2540 FOR C=1 TO 3
2550 IF V(L,C)=0 THEN RETURN
2560 NEXT C
2570 NEXT L
2580 GOTO 2510
2590 TIMER OFF : PAS = 1 : RETURN
```


מַהִי אַהֲבָה?

כְּשֶׁרוֹצִים לַחְלֹק עִם מִישֶׁהוּ הַכֹּל, לַעֲשׂוֹת לְמַעֲנוֹ אֶת כָּל מָה שֶׁרַק אֶפְשָׁר, לְפַנֵּק אוֹתוֹ וְלָתֵת לוֹ מֵעַצְמְכֶם אֶת כָּל כַּלְבְּכֶם, כְּדֵי שֶׁיַּהֲפֹךְ לְחֵלֶק בִּלְתִּי נִפְרָד מִכֶּם, זוֹ אַהֲבָה. כְּשֶׁמְּקַרְקֵר בַּבֶּטֶן וְלֹא מִתּוֹךְ רָעָב, וּבַלֵּב קְצָת צוֹבֵט כְּאִלּוּ מִישֶׁהוּ אוֹחֵז בָּכֶם מִבִּפְנִים, זוֹ אַהֲבָה. כְּשֶׁמִּתְגַּעְגְּעִים לְמִישֶׁהוּ גַּם אִם רְאִינוּ אוֹתוֹ רַק לִפְנֵי כַּמָּה שָׁעוֹת וְרוֹצִים כְּבָר לִהְיוֹת בִּמְחִצָּתוֹ שׁוּב וְלָתֵת לוֹ נְשִׁיקָה (מִבְּלִי לְהַסְמִיק), זוֹ אַהֲבָה. אַךְ יֵשׁ אַהֲבָה וְיֵשׁ אַהֲבָה. כְּשֶׁאוֹהֲבִים מִישֶׁהוּ מִבְּלִי לְהִתְבַּיֵּשׁ אֲפִלּוּ טִפָּה, זוֹ אַהֲבָה שׁוֹנָה לְגַמְרֵי מֵאַהֲבַת הוֹרִים אוֹ דּוֹדִים. רֹב הַיְלָדִים שֶׁאוֹתָם שָׁאַלְנוּ עַל הָאַהֲבָה שֶׁבֵּין בָּנִים וּבָנוֹת הָפְכוּ מִיָּד אֲדֻמִּים כְּמוֹ סֶלֶק מְבֻשָּׁל. וּמָה אִתְּכֶם...?

"אֶצְלֵנוּ בַּכִּתָּה יֵשׁ כָּאֵלֶּה שֶׁעוֹשִׂים אֶת זֶה", אוֹמֶרֶת מַעְיָן רוֹדוֹי, בַּת הַתֵּשַׁע. אַחַר כָּךְ הִיא כֻּלָּהּ מַסְמִיקָה. עוֹשִׂים מָה?, אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָהּ. "בָּנִים וּבָנוֹת שֶׁמְּסַפְּרִים שֶׁהֵם חֲבֵרִים, אֲבָל כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים שֶׁהֵם אוֹמְרִים אֶת זֶה בְּשִׁין־קוּף־רֵישׁ". וּמָה אִתָּךְ, לָךְ אֵין חָבֵר? "אֲנִי לֹא חוֹשֶׁבֶת שֶׁאֲנִי רוֹצָה אֶת זֶה", הִיא אוֹמֶרֶת, "לֹא מַרְגִּישָׁה צֹרֶךְ. בָּנִים זֶה לֹא כְּמוֹ בָּנוֹת. הֵם לֹא חוֹשְׁבִים אוֹתוֹ דָּבָר וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׂחֵק אִתָּם בְּאוֹתָם הַמִּשְׂחָקִים".

לֹא כֻּלָּם חוֹשְׁבִים כָּךְ. לְשִׁירִי פָּאוּטֶר, בַּת הַתֵּשַׁע, יֵשׁ כְּבָר חָבֵר, בִּשְׁנָתַיִם יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּנָּה, וְהִיא בִּכְלָל לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת. לִדְבָרֶיהָ הֵם מְשַׂחֲקִים בְּיַחַד מִשְׂחָקִים (וְהַרְבֵּה מִשְׂחָקִים אֲחֵרִים. "אָמַרְתִּי לוֹ שֶׁאֲנִי מְחַבֶּבֶת אוֹתוֹ", מְסַפֶּרֶת שִׁירִי, "וְהוּא אָמַר לִי אוֹתוֹ הַדָּבָר. אֲנַחְנוּ מִתְבַּיְּשִׁים לְדַבֵּר עַל אַהֲבָה, כִּי אֲנַחְנוּ יוֹתֵר מִדַּי צְעִירִים לָזֶה". יְלָדִים יוֹתֵר קְטַנִּים לֹא יוֹדְעִים תָּמִיד לְהַסְבִּיר מָה זוֹ אַהֲבָה. "לֹא יוֹדֵעַ", אוֹמֵר אוֹפִיר בַּר־צְבִי בֶּן הַשֶּׁבַע, "זֶה כְּשֶׁאֲנִי אוֹהֵב מִישֶׁהוּ". כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹאֵל אִם אֵי פַּעַם הוּא יִתְחַתֵּן, הוּא עוֹנֶה: "חַיָּבִים".

וּבַכִּתָּה לֹא מְשַׂחֲקִים עִם בָּנוֹת? אוֹפִיר: "עִם בָּנִים אֲנִי מְשַׂחֵק מַכּוֹת וְהַכֹּל. עִם בָּנוֹת אֲנִי בִּכְלָל לֹא מְשַׂחֵק, כִּי אֵין לִי מָה לַעֲשׂוֹת אִתָּךְ". בְּעוֹד שָׁנָה אוֹ שְׁנָתַיִם הוּא כְּבָר יְדַבֵּר אַחֶרֶת. כְּכָל שֶׁאֲנַחְנוּ גְּדֵלִים אֲנַחְנוּ לוֹמְדִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל כָּל מָה שֶׁהַמִּלָּה הַפְּשׁוּטָה הַזֹּאת טוֹמֶנֶת בְּתוֹכָהּ. צָרִיךְ לִגְדֹּל כְּדֵי לְהַאֲמִין.

עופר פטרסבורג

אופיר בן צבי בן ה – 7

מעין רודי בת ה – 9

גזר הגינה – פלא של פרח

קוראים לו גזר, כי העלים שלו גזורים. מדוע גינה? כי ממנו פותח הגזר הכתום והטעים שמגדלים בגן־הירק.
ומדוע פלא של פרח?

כי יש לפרח דמוי השמשיה – הסוכך – פטנט מופלא: במרכז הסוכך מופיעה מעין יבלת שחורה הנראית כמו זבוב או חיפושית. כאשר זבוב עובר ורואה "זבוב" על הפרח – גם הוא יורד לבקר את הפרח. גם חיפושית סקרנית תנחת על הפרח לבקר את ה"חיפושית" השחורה ששם. אחרי שפטנט משיכת החרקים הצליח והזרעים הבשילו, יש סכנה שחרקים, כמו נמלים, יגנבו את הזרעים. עכשיו יש לגזר הגינה עוד פטנט: אט אט הוא סוגר את הסוכך ושומר על הזרעים כמו אגרוף סגור, כמו ילד הסוגר בכוח את כף ידו לאגרוף השומר על סוכריות.

בתמונה הצליח הצלם שלנו להנציח את פרח גזר הגינה עם ה"חיפושיות" במרכזו. ובצמוד לו – פרח הסוכך מתחיל להסגר כאגרוף לשמירה על הזרעים.

אגב, הגשמים הראשונים מרטיבים את האגרוף הסגור. זה נפתח והזרעים נשפכים ומתפזרים. אם תקטפו "אגרוף" יבש של גזר הגינה ותטבילו אותו במים, אט אט יפתח האגרוף לפניכם.

עמוס בר

גזר הגינה. צילום: גבי אלדר

תושית שדה, הישרדות, הגנה עצמית: גם לילדים.

שני מומחים להישרדות מן השורה הראשונה, נסים קריספיל, המומחה לתושית השדה בא"י ודניס הנובר, רב אמן בינלאומי אשר פיתח שיטת התגוננות ישראלית ייחודית. יעבירו שניהם מנסיונם העשיר לילדים אשר יבחרו לבלות שבוע חוויתי מן החופש הגדול בקייטנת "צעירים בכייף בטבע" אשר תיערך מדי שבוע במשך החדשים יולי־אוגוסט בכפר הנופש של מבוא ביתר שליד ירושלים.

הקייטנה תתקיים בתנאי פנימיה מלאים לגילאי 8–15 – אשר יופעלו עפ"י קבוצות גילאיות.

הפעילות בנושאי תושית השדה תתבצע משעות הבוקר עד שעות הצהריים, באזורי הטיול המרהיבים של הרי ירושלים (פרוזדור ירושלים בתחום הקו הירוק). תוך קיום אבטחה מלאה ומתואם עם כל הגורמים האחראיים בשעת – כנדרש.

כ"כ יערכו באופן מבוקר פעילויות: א"ש לילה (אמוני שדה) ותצפיות ליליות על בעלי חיים בסביבה המיידית של כפר הנופש. במסגרת ששת ימי הקייטנה יתקיים האימון בהגנה עצמית עפ"י שיטתו של דניס ובהדרכתו, לכל ילד שיהיה מעוניין בכך.

אגב ילדים, לא להבהל: זוהי קייטנת־כייף אמיתית! ונוכל להשתמש בכל נפלאות מתקני כפר הנופש ה"מדליקים": "שייט בבריכה עם סירות מתנגשות, בריכת שחיה, ארמון גלישה מתנפח והצימוק שבעוגה: מגלשת הרים ה"ספידי כייף" המפורסמת! פעילויות: ספורט, ומשחקים ורכיבת סוסים. ובעצם מה לא. על כל אלה ינעימו את שהותנו בשעות הפנאי שיוותרו לנו, אנשי צוות ההווי של כפר הנופש.

ונא לשים לב: הלינה בבונגלוס מעולים הכוללים 4 מיטות בכל חדר, עם מקלחת חמה ו־4 ארוחות ליום. אגב, על כל קבוצת הפעלה גילאית של 20 ילד, מדריך חברמן, אחרי שירות צבאי, צמוד!! 24 שעות ביממה (במקום אבא ואמא).

חברת "נתיבי ארץ" שמבטיחה לנו כל זאת תאפשר פינה קבועה בעתוננו אחת לשבוע ובה יפרסמו גם נסים וגם דניס מתחום התמחותם, בתמונה ובמלל, החל מן השבוע הבא. אז.... חכו לנו. באותו המקום ובאותה הפינה! להית'. שלכם. קיטנת "צעירים בכייף בטבע".

הבונגלוס של הקייטנה

ההסעות במשרדי הקייטנה רחוב יהושוע 10 תל אביב, טלפון: 03-5464118